

Logopedia z audiologią stopień I, semestr 3

Spis treści:

1. Język angielski II
2. Język niemiecki II
3. Język rosyjski II
4. Wiedza o języku: składnia z elementami tekstologii
5. Dyslalia
6. Specyficzne zaburzenia rozwoju języka
7. Alalia i zaburzenia mowy pochodzenia korowego
8. Edukacja włączająca
9. Diagnoza pedagogiczna
10. Psychologia kliniczna
11. Surdologopedia
12. Podstawy neuropsychologii
13. Psychologiczne aspekty pracy z uczniem w szkole podstawowej
14. Wychowanie fizyczne
15. Dydaktyka postępowania logopedycznego; metody pedagogiczne w terapii logopedycznej
16. Zaburzenia głosu
17. Praktyka zawodowa śródroczna logopedyczna w szkole podstawowej
18. Praktyczne śródroczne warsztaty zawodowe w Studenckiej Poradni Logopedycznej UwS
19. Praktyka zawodowa śródroczna psychologiczno - pedagogiczna w szkole podstawowej
20. Praktyka zawodowa ciągła logopedyczna w przedszkolu

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Język angielski II	
Nazwa w języku angielskim:	English II	
Język wykładowy:	angielski (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	4 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr inż. Maria Markowska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	nauczyciele języka angielskiego	
Założenia i cele przedmiotu:	Student posiada wiedzę i umiejętności wymagane do osiągnięcia językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna i rozumie słownictwo oraz struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	K_W04
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U13
U_02	Potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U13
U_03	Potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U13
U_04	Potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U13
U_05	Potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności	K_U13

	gramatycznej i leksykalnej.	
U_06	Potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U13
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K05, K_K06
K_02	Jest gotów współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_K05, K_K06
Forma i typy zajęć:	konwersatorium (60 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem angielskim na poziomie „Język angielski I”.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Środowisko pracy – rozmowy nt. różnych zawodów, obowiązków służbowych i warunków pracy. 2. Zakupy – ubrania, akcesoria, smartfony, zwyczaje zakupowe; negocjacje cenowe. 3. Aktywność edukacyjna i szkoleniowa – rozmowa nt. szkół, uczelni, nauczycieli i studentów. 4. Potrawy – opis różnych potraw i sposobów ich przygotowywania, kulturowe uwarunkowania żywienia. 5. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Outcomes</i>, Split Edition A, Second Edition, Hugh Dellar, Andrew Walkley, National Geographic Learning, CENGAGE Learning. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe. 2. <i>Wielki słownik angielsko-polski/ polsko-angielski</i>, 2014, B. Lewandowska-Tomaszczyk (red.), PWN-OUP. 3. <i>Oxford Advanced Learner's Dictionary</i>, 2010, J. Turnbull (red.), OUP. 4. <i>English Grammar in Use Intermediate</i>, 2014, R. Murphy, CUP. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:

- co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności,
- jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach,
- aktywności na zajęciach oraz frekwencji.

Kryteria oceniania:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godzin
Samodzielne przygotowanie się do kolokwίων	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język niemiecki II
Nazwa w języku angielskim:	German II	
Język wykładowy:	niemiecki (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	4 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Marzena Lisowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka niemieckiego
Założenia i cele przedmiotu:		Student posiada wiedzę i umiejętności wymagane do osiągnięcia językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna i rozumie słownictwo oraz struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	K_W04
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U013
U_02	Potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U013
U_03	Potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U013
U_04	Potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U013
U_05	Potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U013

U_06	Potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U013
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K05; K_K06
K_02	Jest gotów współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_K05; K_K06
Forma i typy zajęć:	konwersatorium (60 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem niemieckim na poziomie „Język niemiecki I”.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pracownik w zakładzie pracy/ przedstawicielstwo/ filie. 2. Sprzedaż towarów i usług. 3. Rozwiązywanie problemów związanych z funkcjonowaniem firmy. 4. Oferty pracy/ CV/ list motywacyjny/ rozmowa kwalifikacyjna/ świadectwo pracy. 5. Współczesne formy zatrudnienia/ rynek pracy. 6. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Anette Müller, Sabine Schlüter: <i>Im Beruf. Kursbuch. Deutsch als Fremd- und Zweitsprache</i>. B1+/B2, Hueber Verlag. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: Internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe. 2. <i>Langenscheidt Großwörterbuch Polnisch: Polnisch-Deutsch, Deutsch-Polnisch: Völlige Neubearbeitung</i> von Urszula Czerska und Stanislaw Walewski. Hrsg. Langenscheidt. 3. <i>Repetitorium z gramatyki języka niemieckiego</i>, Stanisław Bęza, Warszawa: PWN. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		

Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:

- co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności,
- jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach,
- aktywności na zajęciach oraz frekwencji.

Kryteria oceniania:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godzin
Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język rosyjski II
Nazwa w języku angielskim:	Russian II	
Język wykładowy:	rosyjski (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	4 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Ewa Borkowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka rosyjskiego
Założenia i cele przedmiotu:		Student posiada wiedzę i umiejętności wymagane do osiągnięcia językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna i rozumie słownictwo oraz struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	K_W04
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U013
U_02	Potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U013
U_03	Potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U013
U_04	Potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U013
U_05	Potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U013

U_06	Potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U013
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K05, K_K06
K_02	Jest gotów współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_K05, K_K06
Forma i typy zajęć:	konwersatorium (60 godzin).	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem rosyjskim na poziomie „Język rosyjski I”.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Środowisko pracy – rozmowy nt. różnych zawodów, obowiązków służbowych i warunków pracy. 2. Zakupy – ubrania, akcesoria, smartfony, zwyczaje zakupowe; negocjacje cenowe. 3. Aktywność edukacyjna i szkoleniowa – rozmowa nt. szkół, uczelni, nauczycieli i studentów. 4. Potrawy – opis różnych potraw i sposobów ich przygotowywania, kulturowe uwarunkowania żywienia. 5. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Anna Pado, 2011, <i>Start. ru 2. Język rosyjski dla średnio zaawansowanych. Podręcznik z ćwiczeniami i płytą CD. Kurs dla dorosłych i studentów</i>, Warszawa, WSiP. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		
<p>Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności, • jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach, 		

- aktywności na zajęciach oraz frekwencji.

Kryteria oceniania:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godzin
Samodzielne przygotowanie się do kolokwίων	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Wiedza o języku: składnia z elementami tekstologii	
Nazwa w języku angielskim:	Knowledge of language: syntax with elements of textology	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Beata Żywicka	
Imię i nazwisko prowadzącego zajęcia:	prof. dr hab. Aleksander Kiklewicz	
Założenia i cele przedmiotu:	<p>Głównym celem realizowanego przedmiotu jest przekazanie studentom podstawowej wiedzy teoretycznej i praktycznej z zakresu składni współczesnego języka polskiego oraz zapoznanie z podstawowymi pojęciami z zakresu tekstologii terminologii, takimi jak: tekst, budowa tekstu, działania na tekście. Zintegrowana wiedza językoznawcza i literaturoznawcza na elementarnym poziomie, pozwoli, wykorzystując pojęcia teorii języka i teorii komunikacji, wykonywać podstawowe działania na tekście, np. streszczanie, indeksowanie, komentowanie, interpretowanie, czy różnego typu transformacje np. parafrazowanie.</p>	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie podstawowe pojęcia, definicje i teorie w zakresie składni współczesnego języka polskiego.	K_W01 E.1L.W2.
W_02	Zna i rozumie istotę relacji składniowych współczesnego języka polskiego w odmianie ogólnej.	K_W01 E.1L.W2.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu

		standardu
U_01	Potrafi dokonać segmentacji tekstu.	K_U11 E.1L.U2.
U_02	Potrafi posługiwać się terminologią syntaktyczną języka polskiego.	K_U11 E.1L.U2.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów pogłębiać własną wiedzę i rozumie potrzebę dalszego kształcenia.	K_K01 E.1L.K1.
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia laboratoryjne (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu nauki o języku oraz tekstologii.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zajęcia wprowadzające. Ustalenia terminologiczne. Miejsce składni wśród dyscyplin językoznawczych. Podstawowe polskie opracowania podręcznikowe składni opisowej. 2. Z historii problemu. Główne kierunki badań nad tekstem. Przegląd stanowisk badawczych w Polsce i za granicą. Działy tekstologii. 3. Definicja tekstu potoczna i naukowa. 4. Podstawowe jednostki składniowe: wypowiedzenie, grupa składniowa, składnik. Definicje wypowiedzenia zdaniowego (zdania) i niezdaniego (oznajmienia, równoważnika, wykrzyknienia, zawiadomienia). 5. Temat tekstu. Tematologia literacka. Pojęcie tematu i rematu w lingwistyce. Podział tematyczno-rematyczny zdania. 6. Nastęstwo tematyczne w tekście: model łańcuchowy (tematyzacja rematu) i szeregowy (tematyzacja tematu). Paradygmaty spójnościowe tekstu. 7. Pary izotopyczne. 8. Główne części zdania. Problem orzeczenia (predykatu). Rodzaje morfologiczne orzeczeń. Właściwości konotacyjne czasownika jako czynnik zdaniotwórczy. 9. Podmiot w zdaniu. Sposoby wyrażania podmiotu w zdaniu. 10. Przydawka jako fakultatywny składnik grupy nominalnej w zdaniu polskim. Przydawki przymiotne, rzeczowne, przyimkowe, przysłówkowe i orzekające 11. Dopełnienia jako drugorzędne części zdania. Problem akomodacji składniowej: związki zgody, rządu i przynależności. 12. Okoliczniki jako składniki grupy werbalnej. Charakterystyka okoliczników miejsca, czasu, sposobu, stopnia i miary, względu, przyczyny, celu, warunku, przyzwolenia, skutku i akcesoryjnego. 13. Nieakomodowane części wypowiedzenia: wołacze, wykrzykniki. Funkcje składniowe wykrzykników polskich 14. Wypowiedzenie a tekst. Funkcja operatorów tekstowych. 15. Zdanie pojedyncze a złożone. Schematy składniowe zdań parataktycznych (współrzędnych). Problem wskaźników nawiązania w zdaniach współrzędnie złożonych 16. Istota zdań podrzędnie złożonych (hipotaktycznie). Typy funkcjonalne zdań złożonych 17. Wskaźniki nawiązania międzyzdaniowego w wypowiedzeniach podrzędnie złożonych. 18. Problemy delimitacji tekstu, rama tekstowa, segmentacja wewnętrzna i jej podstawy. Typy i funkcje akapitów w tekście. 		

19. Podstawowe działania na tekście: streszczanie tekstów naukowych i popularnonaukowych, plan tekstu (spis treści), przekształcanie tekstu: parafraza.
20. Wprowadzanie cytatów, sporządzanie przypisów i bibliografii.

Literatura podstawowa:

1. Bartmiński J., 1992, *Streszczenie w aspekcie typologii tekstów*, [w:] Dobrzyńska T. (red.), *Typy tekstów. Zbiór studiów*, Warszawa: Wydawnictwo Instytut Badań Literackich.
2. Bartmiński J., Niebrzegowska-Bartmińska S. (red.), 2004, *Tekstologia*, cz. 4, 5, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
3. Bartmiński J., Niebrzegowska-Bartmińska S., 2009, *Tekstologia*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
4. Grzegorzczkowska R., 1996, *Wykłady z polskiej składni*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
5. Nagórko A., 1996, *Zarys gramatyki polskiej (składnia)*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
6. Podracki J., 1997, *Składnia polska. Książka dla nauczycieli, studentów i uczniów*, Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.
7. Strutyński J., 2005, *Gramatyka polska*, Kraków: Wydawnictwo Tomasz Strutyński.
8. Strutyński J., 2005, *Wybór tekstów do nauki fonetyki i składni współczesnego języka polskiego*, Kraków: Wydawnictwo Tomasz Strutyński.

Literatura dodatkowa:

1. Jodłowski S., 1976, *Podstawy polskiej składni*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
2. Klemensiewicz Z., 1969, *Zarys składni polskiej*, Warszawa: PWN.
3. Saloni Z., Świdziński M., 1985, *Składnia współczesnego języka polskiego*, Warszawa: PWN.
4. Topolińska Z., 1984, *Składnia*, [w:] S. Urbańczyk (red.), *Gramatyka współczesnego języka polskiego*, t. 1., Warszawa: PWN.
5. Wiśniewski M., 1994, *Strukturalna charakterystyka polskich wypowiedzi niezdaniowych*, Toruń: Wydawnictwo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika.
6. Wróbel H., 2001, *Gramatyka języka polskiego (składnia)*, Kraków: Spółka Wydawnicza "Od Nowa".

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zestawy ćwiczeń adekwatne do tematyki zajęć.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Zaliczenie na ocenę – kolokwium weryfikujące wiadomości.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: aktywność na ćwiczeniach oraz uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium sprawdzającego wiadomości.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium zaliczeniowego	1 godzina
Udział w konsultacjach	1 godzina
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	32 godziny
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Dyslalia	
Nazwa w języku angielskim:	Dyslalia	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	3 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni dr Ewa Dzięcioł	
Założenia i cele przedmiotu:	Student zna przyczyny i objawy wad wymowy. Potrafi zidentyfikować nieprawidłowe artykulacje głosek i ciągów fonicznych, opracować procedury diagnostyczno-terapeutyczne w poszczególnych rodzajach dyslalii.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie różne interpretacje terminu „dyslalia”, klasyfikacje wad wymowy oraz potrafi wskazać i omówić miejsce dyslalii w różnych klasyfikacjach zaburzeń mowy.	K_W07 E.1L.W3.
W_02	Zna i rozumie przyczyny powstawania zaburzeń artykulacyjnych.	K_W08 E.1L.W3.
W_03	Zna i rozumie procedury postępowania logopedycznego w dyslalii i metody wywoływania poszczególnych głosek.	K_W05 E.1L.W3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu

U_01	Potrafi wskazać i opisać klasyfikacje zaburzeń artykulacyjnych, podać kryteria oceny wymowy.	K_U01 E.1L.U3.
U_02	Potrafi zastosować procedury diagnostyczne i dobrać odpowiednie narzędzia diagnostyczne.	K_U02 E.1L.U3.
U_03	Potrafi stosować różne metody wywołania głosek w zależności od zaburzenia artykulacyjnego oraz modyfikować etapy terapii logopedycznej w zależności od wady, potrzeb i możliwości pacjenta.	K_U03 E.1L.U3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość wiedzy i umiejętności w zakresie kształtowania, korygowania prawidłowej artykulacji i formułowaniu diagnoz.	K_K05 E.1L.K2.
K_02	Ma świadomość konsekwencji społecznych wynikających z wad wymowy i jest gotowy do podejmowania wyzwań w usprawnianiu umiejętności komunikacyjnych pacjenta.	K_K02 E.1L.K2.
Forma i typy zajęć:	wykłady (15 godzin), ćwiczenia laboratoryjne (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z fonetyki i fonologii, rozwoju języka dziecka oraz medycznych podstaw logopedii.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dyslalia w klasyfikacjach zaburzeń mowy. Definicje dyslalii. 2. Błąd wymowy a wada wymowy. 3. Klasyfikacje wad wymowy (J.T. Kanii, L. Karczmarka, D. Emiluta-Rozyi, H. Mierzejewskiej, B. Ostapiuk). 4. Charakterystyka objawowa wad wymowy, terminologia deformacji głosek. 5. Przyczyny powstawania wad wymowy. 6. Słuch fonemowy – diagnoza i terapia. 7. Wymowa dzieci z rozszczepem. 8. Analiza nagrań (odsłuchiwanie i zapisywanie wypowiedzi osób z różnymi zaburzeniami artykulacyjnymi). 9. Procedury postępowania logopedycznego w dyslalii. 10. Narzędzia diagnostyczne do badania artykulacji. 11. Metody wywoływania głosek. 12. Utrwalanie głoski w systemie językowym – metody postępowania terapeutycznego. 13. Konstruowanie planów terapii logopedycznej dla określonej wady wymowy. 14. Przegląd pomocy dydaktycznych stosowanych w terapii zaburzeń artykulacyjnych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Domagała A., Mirecka U. (red.), 2021, <i>Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna</i>, t. 2., Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia. 2. Kania T.J., 2002, <i>Szkice logopedyczne</i>, Lublin: WSiP. 3. Ostapiuk B., 2015, <i>Postępowanie logopedyczne u osób z dyslalią i ankyloglosją</i>, [w:] S. Grabias, J. Panasiuk, T. Woźniak (red.), <i>Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego</i>, Lublin: 		

Wydawnictwo UMCS, s. 655–685.

4. Sołtys-Chmielowicz A., 2008, *Zaburzenia artykulacji. Teoria i praktyka*, Kraków: Impuls.
5. Stasiak J., 2015, *Postępowanie logopedyczne w przypadku dyslalii*, [w:] S. Grabias, J. Panasiuk, T. Woźniak (red.), *Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego*, Lublin: Wydawnictwo UMCS, s. 227–236.
6. Styczek I., 1979, *Logopedia*, Warszawa: PWN.

Literatura dodatkowa:

1. Antos D., Demel G., Styczek I., 1971, *Jak usuwać seplenienie i inne wady wymowy*, Warszawa: WSiP.
2. Demel G., 2009, *Minimum logopedyczne nauczyciela przedszkola*, Warszawa: Impuls.
3. Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.), 2003, *Logopedia. Pytania i odpowiedzi*, t. 2, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.
4. Konopska L., 2007, *Wymowa osób z wadą zgryzu*. Szczecin: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego.
5. Łuszczuk M., 2013, *Czynnościowe uwarunkowania zaburzeń artykulacji*, [w:] M. Michalik, A. Siudak, H. Pawłowska-Jaroń (red.), *Interakcyjne uwarunkowania rozwoju i zaburzeń mowy*, t. 4, Kraków: Collegium Columbinum, s. 209–220.
6. Pluta-Wojciechowska D., 2010, *Zaburzenia mowy u dzieci z rozszczepem podniebienia. Badania – Teoria – Praktyka*, Bytom: Wydawnictwo Ergo-Sum.
7. Rodak H., 2002, *Terapia dziecka w wadę wymowy*, Warszawa: Wydaw. Uniwersytetu Warszawskiego.
8. Siebert B., Kamińska B., 2014, *Wybrane zagadnienia z anatomii i fizjologii układu stomatognatycznego*, [w:] S. Milewski, J. Kuczkowski, K. Kaczorowska-Bray (red.), *Biomedyczne podstawy logopedii*, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia, s. 141–165.
9. Styczek I., 1982, *Badanie i kształtowanie słuchu fonematycznego*, Warszawa: WSiP.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metoda podająca, oglądowa (nagrania wypowiedzi dzieci z różnymi wadami wymowy, filmy, przykłady narzędzi diagnostycznych oraz pomocy dydaktycznych), elementy wykładu wspomagane technikami multimedialnymi, zajęcia praktyczne.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty sprawdzane będą na kolokwium pisemnym (W_02, U_01, U_03, K_01) na koniec semestru oraz na egzaminie w sesji egzaminacyjnej (W_01, W_03, U_02, K_02).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu to spełnienie każdego z dwóch niżej opisanych warunków:

1. Zaliczenie kolokwium na koniec semestru (jednorazowa poprawa kolokwium).
2. Zdanie egzaminu w sesji egzaminacyjnej.

Kryteria oceniania:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godzin
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Przygotowanie się do ćwiczeń	1 godzina
Udział w konsultacjach	1 godzina
Przygotowanie się do egzaminu i obecność na egzaminie	3 godziny
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Specyficzne zaburzenia rozwoju języka
Nazwa w języku angielskim:		Specific language development disorders
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Sofia Kamińska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Sofia Kamińska
Założenia i cele przedmiotu:		Zaburzenia i zakłócenia rozwoju mowy i języka – uwarunkowania biologiczne, fizjologiczne, psychologiczne, społeczne, emocjonalne. Zmiany jakościowe i ilościowe w przebiegu opóźnionego rozwoju mowy i języka.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie zagadnienia związane z SLI – specyficznym zaburzeniem rozwoju języka. Zna i rozumie charakterystykę SLI w ujęciu psychologicznym, językoznawczym, logopedycznym.	K_W02 E.1L.W3.
W_02	Zna i rozumie mechanizmy i objawy tego typu zaburzeń u dzieci w różnym wieku	K_W08 E.1L.W3.
W_03	Zna najnowsze wyniki badań nad specyfiką SLI.	K_W04 E.1L.W3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi rozpoznawać SLI, a w szczególności określać etiologię	K_U01

	i patomechanizmy tego zaburzenia.	E.1L.U3.
U_02	Potrafi programować terapię osób z SLI w różnym wieku.	K_U02 E.1L.U3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do ustawicznego pogłębiania swojej wiedzy w zakresie SLI – zagadnienia od niedawna rozpoznawanego i badanego.	K_K05 E.1L.K2.
K_02	Jest gotów do formułowania opinii z przeprowadzonych diagnoz i wniosków z terapii oraz do udzielania fachowych porad, konsultacji.	K_K032 E.1L.K2.
Forma i typy zajęć:	wykład (15 godzin), ćwiczenia laboratoryjne (15 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z zakresu rozwoju mowy dziecka. Znajomość przyczyn, objawów i klasyfikacji opóźnionego rozwoju mowy.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Wykłady</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Specyficzne zaburzenie rozwoju języka (SLI) – zagadnienia wstępne, ustalenia terminologiczne, historia badań. 2. Kryteria rozpoznawania i opisu SLI (ICD-10, ICD-11, DSM V). 3. Przyczyny, objawy, patomechanizm i podtypy specyficznych zaburzeń rozwoju języka. 4. Neurobiologiczne, genetyczne i środowiskowe uwarunkowania SLI. 5. Specyficzne zaburzenia języka w ujęciu psychologicznym, językoznawczym, logopedycznym. 6. Dwujęzyczność i wielojęzyczność a SLI. 7. Konsekwencje SLI w życiu dziecka/ucznia/dorosłego człowieka. <p>Ćwiczenia laboratoryjne</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Rozwój systemu fonetyczno-fonologicznego, leksykalnego, morfologicznego, gramatycznego w SLI. 2. Narracja w SLI. 3. Analiza jakościowa tekstów osób z SLI. 4. Programowanie postępowania logopedycznego w przypadku osób z SLI. 5. Terapia osób z SLI – strategie, metody, techniki. 6. Programy włączające środowisko rodzinne w proces terapeutyczny osób z SLI. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Borkowska A., Domańska Ł. (red.), 2012, <i>Neuropsychologia kliniczna dziecka</i>, Warszawa: PWN. 2. Krasowicz-Kupis G., 2012, <i>SLI i inne zaburzenia językowe</i>, Sopot: Wydawnictwo GWP. 3. Kurowska, M., 2016, <i>Kształtowanie się zachowań komunikacyjnych u dzieci z uszkodzeniami/lub dysfunkcjami ośrodkowego układu nerwowego</i>, Warszawa: Elipsa Dom Wydawniczy. 4. Leonard L. B., 2006, <i>SLI – Specyficzne zaburzenie rozwoju językowego</i>, Gdańsk: Wydawnictwo GWP. 5. Parol U., 1989, <i>Dziecko z niedokształceniem mowy</i>, Warszawa: WSiP. 		

6. Pąchalska, M., 2022, *Afazja u dzieci: nowe podejście teoretyczne, diagnostyczne i terapeutyczne*, [w:] *Afazjologia*, Warszawa: PWN, s. 123–146.

Literatura dodatkowa:

1. *ICD-10 Międzynarodowa Statystyczna Klasyfikacja Chorób i Problemów Zdrowotnych*.
2. Gałęcki P., Pilecki M., Rymaszewska J., Szulc A., Sidorowicz S., Wciórka J. (red.), *DSM-V Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych*, 2018, Wrocław: Edra Urban i Partner.
3. Jastrzębowska, G., 1997, *Istota i klasyfikacja opóźnień rozwoju mowy*, [w:] „Audiofonologia”, nr X, s. 69–81.
4. Jastrzębowska G., 2019, *Zaburzenia neurorozwojowe. Zmiany w podejściu teoretycznym i diagnostycznym*, [w:] „Logopedia”, nr 48 (1), s. 27–46.
5. Jastrzębowska G., 2016, *Co utrudnia opis logopedycznych zjawisk? Od słuchoniemoty, afazji wrodzonej i alalii do specyficznego zaburzenia językowego (SLI)*, [w:] „Stylistyka”, XII, s. 543–554.
6. Kamińska S., 2022, *Rozwojowe zaburzenie językowe o nieustalonej przyczynie – historia badań i współczesne interpretacje zjawiska*, [w:] K. Bigos (red.), *Neurologopedia w teorii i praktyce*, Siedlce: Wydawnictwo Naukowe UPH w Siedlcach, s. 83–112.
7. Kamińska S., 2017, *Strategie postępowania logopedycznego w przypadku dzieci ze specyficznym zaburzeniem językowym (SLI)*, [w:] „Forum Logopedyczne”, tom 25, s. 13–27.
8. Kordyl, Z., 1968, *Psychologiczne problemy afazji dziecięcej*, Warszawa: PWN.
9. Panasiuk J., 2008, *Standard postępowania logopedycznego w przypadku alalii i niedokształcenia mowy o typie afazji*, [w:] „Logopedia”, nr 37, s. 69–88.
10. Panasiuk J., 2022, *Zaburzenia rozwoju mowy o podłożu neurologicznym*, [w:] K. Bigos (red.), *Neurologopedia w teorii i praktyce*, Siedlce: Wydawnictwo Naukowe UPH w Siedlcach, s. 13–81.
11. Szumska J. (red.), 1982, *Zaburzenia mowy u dzieci*, Warszawa: PZWL.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykłady multimedialne, wykłady konwersacyjne, filmy, ćwiczenia laboratoryjne wspomagane technikami multimedialnymi, analiza wypowiedzi i tekstów osób ze specyficznym zaburzeniem językowym, projektowanie pomocy edukacyjnych do pracy z dziećmi z SLI.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty uczenia się W_01, W_02, W_03 związane z wiedzą sprawdzane będą podczas kolokwium zaliczeniowego na koniec semestru. Efekty uczenia się U_01, U_02 związane z umiejętnościami oraz efekty uczenia się K_01, K_02 związane z kompetencjami społecznymi weryfikowane będą na bieżąco podczas zajęć.

Forma i warunki zaliczenia:

Kolokwium zaliczeniowe (pismenne) na ocenę pod koniec semestru. Warunkiem uzyskania zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie co najmniej 14 punktów z kolokwium.

- 25-24 pkt – 5,0 (bardzo dobry)
- 23-22 pkt – 4,5 (dobry plus)
- 21-19 pkt – 4,0 (dobry)
- 18-17 pkt – 3,5 (dostateczny plus)
- 16-14 – 3,0 (dostateczny)
- 13 – 2,0 (niedostateczny)

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w wykładach	15 godzin
Udział w ćwiczeniach laboratoryjnych	15 godzin
Konsultacje	2 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	3 godzin
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	40 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Alalia i zaburzenia mowy pochodzenia korowego
Nazwa w języku angielskim:		Alalia and speech disorders of cortical origin
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Sofia Kamińska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Sofia Kamińska
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie wiedzy i umiejętności w różnicowaniu organicznych i funkcjonalnych mechanizmów zaburzeń rozwoju mowy oraz opanowanie zasad postępowania logopedycznego w przypadkach zaburzeń rozwoju mowy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie terminologię, zakres i metodologię badań logopedycznych oraz najnowsze tendencje rozwojowe w szczególności w dyscyplinie językoznawstwo i innych powiązanych obszarach badawczych.	K_W04 E.1L.W3.
W_02	Zna i rozumie objawy, etiologię i patomechanizm zaburzeń mowy i słuchu oraz ich konsekwencję dla rozwoju mowy i funkcjonowania człowieka.	K_W07 E.1L.W3.
W_03	Zna i rozumie zagadnienia opóźnionego rozwoju mowy oraz niedokształcenia mowy pochodzenia korowego w diagnozie i terapii.	K_W08 E.1L.W3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi rozpoznawać zaburzenia mowy, słuchu, głosu oraz określać ich patomechanizm, etiologię i przyczyny.	K_U01

		E.1L.U3.
U_02	Potrafi określić opóźniony rozwój mowy i niedokształcenie mowy pochodzenia korowego w diagnozie i terapii.	K_U02 E.1L.U3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności; jest gotów do ciągłego dokształcania się i rozwoju społecznego, zawodowego i osobistego.	K_K05 E.1L.K2.
K_02	Jest gotów do formułowania opinii dotyczących pacjentów.	K_K03 E.1L.K2.
Forma i typy zajęć:	wykład (15 godzin), ćwiczenia laboratoryjne (15 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawy neuroanatomii, neurofizjologii, neurolingwistyki, rozwój mowy dziecka.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Wykłady</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Alalia (rozwojowe zaburzenie językowe) – symptomatyka, etiologia, patomechanizm, kryteria rozpoznawania. 2. Diagnoza różnicowa alalii i innych rozwojowych zaburzeń językowych. 3. Procedury terapii zaburzeń rozwoju mowy wynikające z zakłócenia sensorycznych i/lub motorycznych mechanizmów mowy. 4. Metodyka prowadzenia diagnozy i terapii neurologopedycznej dziecka z alalią (niedokształceniem mowy o typie afazji). 5. Alternatywne metody w kształceniu sprawności komunikacyjnych u dzieci i młodzieży z uszkodzeniami i dysfunkcjami układu nerwowego. 6. Podstawy kontaktu terapeutycznego z dziećmi i młodzieżą z uszkodzeniami i/lub dysfunkcjami układu nerwowego oraz ich opiekunami. <p>Ćwiczenia laboratoryjne</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Programowanie neurologopedycznej diagnozy i terapii dzieci i młodzieży z alalią. 2. Prowadzenie terapii logopedycznej z osobą z alalią motoryczną. 3. Prowadzenie terapii logopedycznej z osobą z alalią sensoryczną. 4. Narzędzia w diagnozie i terapii osób z alalią. 5. Pomoce edukacyjne w terapii dziecka z alalią. 6. Programy terapeutyczne włączające rodzinę w proces terapeutyczny dziecka z alalią. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Krasowicz-Kupis G., 2012, <i>SLI i inne zaburzenia językowe</i>, Sopot: GWP. 2. Kurowska, M., 2016, <i>Kształtowanie się zachowań komunikacyjnych u dzieci z uszkodzeniami/ lub dysfunkcjami ośrodkowego układu nerwowego</i>, Warszawa: Dom Wydawniczy Elipsa. 3. Leonard L. B., 2006, <i>SLI – Specyficzne zaburzenie rozwoju językowego</i>, Gdańsk: GWP. 4. Parol U., 1989, <i>Dziecko z niedokształceniem mowy</i>, Warszawa: WSiP. 		

5. Tońska-Szyfelbein A., 2009, *Opowiedz o... erapia zaburzeń mowy u dzieci z afazją, dysfazją dziecięcą lub opóźnionym rozwojem mowy*, Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia.

Literatura dodatkowa:

1. Jastrzębowska G., 2019, *Zaburzenia neurorozwojowe. Zmiany w podejściu teoretycznym i diagnostycznym*, [w:] „Logopedia”, tom 48(1), s. 27–46.
2. Kamińska S., 2017, *Strategie postępowania logopedycznego w przypadku dzieci ze specyficznym zaburzeniem językowym (SLI)*, [w:] „Forum Logopedyczne”, tom 25, s. 13–27.
3. Kamińska S., 2022, *Rozwojowe zaburzenie językowe o nieustalonej przyczynie – historia badań i współczesne interpretacje zjawiska*, [w:] K. Bigos (red.), *Neurologopedia w teorii i praktyce*, Siedlce: Wydawnictwo Naukowe UPH, s. 83–112.
4. Michalik M. (red.), 2011, *Biologiczne uwarunkowania rozwoju i zaburzeń mowy*, [w:] „Nowa Logopedia”, t. 2. Kraków: Collegium Collumbinum.
5. Panasiuk J., 2013, *Sprawności interakcyjne i komunikacyjne jako kryteria różnicowania zaburzeń rozwojowych*, [w:] M. Michalik, A. Siudak, H. Pawłowska-Jaroń (red.), *Interakcyjne uwarunkowania rozwoju i zaburzeń mowy*, Kraków: Collegium Columbinum, s. 81–105.
6. Panasiuk J., 2022, *Zaburzenia rozwoju mowy o podłożu neurologicznym – problemy diagnozy różnicowej*, [w:] Kamila Bigos, (red.), *Neurologopedia w teorii i praktyce*, Siedlce: Wydawnictwo Naukowe UPH, s. 13–81.
7. Pąchalska, M., 2022, *Afazja u dzieci: nowe podejście teoretyczne, diagnostyczne i terapeutyczne*, [w:] „Afazjologia”, Warszawa-Kraków: PWN, s. 123–146.
8. Smoczyńska M., 2000, *Wczesna interwencja u dzieci z opóźnionym rozwojem mowy*, [w:] H. Mierzejewska, M. Przybysz-Piwkova (red.), *Teoretyczne podstawy metod usprawniania mowy. Afazja – Zaburzenia mowy*, Warszawa: Pomagisterskie Studium Logopedyczne Wydziału Polonistyki UW, s. 45–54.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład: tradycyjny i multimedialny.

Ćwiczenia laboratoryjne wspomagane technikami multimedialnymi, analiza wypowiedzi uczniów z trudnościami językowymi, dyskusja, samodzielne przygotowanie pomocy logopedycznej do pracy z dzieckiem z alalią.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Bieżąca ocena na zajęciach (wypowiedzi odnoszące się do literatury przedmiotu), aktywny udział w dyskusjach i kolokwium pisemne.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) zaliczenie kolokwium pisemnego:
 - 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),
 - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
 - 71–80% – dobry (4,0),
 - 81–90% – dobry plus (4,5),
 - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.	
Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godzin
Udział w ćwiczeniach laboratoryjnych	15 godzin
Konsultacje	2 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	3 godzin
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	40 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Edukacja włączająca
Nazwa w języku angielskim:		Inclusive education
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Instytut Językoznawstwa i Literaturoznawstwa/Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Przedmiot obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Studia pierwszego stopnia
Rok studiów:	Drugi	
Semestr:	Trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr hab. Tamara Zacharuk, prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr hab. Tamara Zacharuk, prof. uczelni
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z teorią edukacji włączającej oraz z problematyką specjalnych potrzeb edukacyjnych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia, konstruowanie indywidualnych programów) oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi	B.2.W3. B.2.W7.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi rozpoznawać i problemy edukacji włączającej w praktyce edukacyjnej i w działaniach opiekuńczo-wychowawczych;	B.2.U2.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy.	B.2.K1.

Forma i typy zajęć:	Wykład
Wymagania wstępne i dodatkowe:	
Ogólna wiedza o wychowaniu oraz znajomość zagadnień omawianych we wcześniej zrealizowanych semestrach z psychologii, pedagogiki.	
Treści modułu kształcenia:	
<p>Zapoznanie studentów z sylabusem, zaprezentowanie oczekiwanych efektów kształcenia oraz sposobów ich weryfikacji. Wskazanie na kryteria zaliczenia przedmiotu. Od wykluczenia, przez segregację, integrację po inkluzję. Szanse i bariery inkluzji w edukacji. Edukacja inkluzyjna jako remedium przeciw wykluczeniu społecznemu. Wpływ na rozwój inkluzji krajowych i międzynarodowych aktów prawnych. Przygotowanie nauczycieli do realizacji założeń edukacji inkluzyjnej. Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi jako wyzwanie dla współczesnego pedagoga. Specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie). Dostosowywanie procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia, konstruowanie indywidualnych programów edukacyjnych). Ocena skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Przykłady dobrych praktyk w edukacji inkluzyjnej. Podstawy prawne i organizacyjne dostępności. Koncepcja i zasady projektowania uniwersalnego. Dostępność i projektowanie uniwersalne w przestrzeni architektonicznej. Dostępność i projektowanie uniwersalne w przestrzeni cyfrowej. Dostępność i projektowanie uniwersalne w przestrzeni komunikacyjnej. Zaliczenie przedmiotu</p>	
Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Al-Khamisy D., Edukacja włączająca edukacją dialogu. W poszukiwaniu modelu edukacji dla ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnym,. Wyd. APS, Warszawa 2013 2. Chrzanowska I., Szumski G., (red.), (2019). Edukacja włączająca w przedszkolu i szkole. Warszawa 2 Wydawnictwo FRSE https://depot.ceon.pl/bitstream/handle/123456789/18346/7-chrzanowska-szumski-edukacja-wlaczajaca-w-przedszkolu-i-szkole.pdf?sequence=1&isAllowed=y 3. Pytka L. Zacharuk T. (2014), Zaburzenia przystosowania społecznego. Elementy pedagogiki reintegracyjnej i edukacji inkluzyjnej. Siedlce: wyd. UPH 	
Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Maciarz A. (1999). Z teorii i badań społecznej integracji dzieci niepełnosprawnych, Kraków : Impuls 2. Szumski G. (2010). Wokół edukacji włączającej. Warszawa: APS. 3. Mitchel D. (2016). Sprawdzone metody w edukacji specjalnej i włączającej. Strategie nauczania poparte badaniami. Gdańsk: Harmonia Universalis. 4. Szumski G.(2009), Integracyjne kształcenie niepełnosprawnych. Integracyjne kształcenie niepełnosprawnych : sens i granice zmiany edukacyjnej, Warszawa: PWN 5. Jówko E. (red.),Instytucjonalne uwarunkowania inkluzji społecznej. Synergia działań, Siedlce, UPH 2019 6. Zacharuk T. (red.), Edukacja inkluzyjna. Synergia działań, Siedlce, UPH, 2019 7. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej (Dz.U. z 2017 r., poz. 356 i z 2018 r., poz. 1485). 8. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym (Dz.U. z 2017 r., poz. 1578 oraz z 2018 r., poz. 1485). 	

9. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz.U. z 2017 r., poz. 1591 oraz z 2018 r., poz. 1647).
10. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 3 sierpnia 2017 r. w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy w szkołach publicznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1534).
11. Czasopismo „Student Niepełnosprawny . Szkice i rozprawy” (red. .Zacharuk T.)
12. Materiały ORE

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody podające: wykład informacyjny, wspomagany technikami multimedialnymi, tezy poparte przykładami praktycznymi (studium doświadczeń praktycznych popartych badaniami naukowymi na podstawie literatury przedmiotu); wykład problemowy, dyskusja.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów uczenia się z zakresu wiedzy przeprowadzana jest w trakcie zaliczenia pisemnego w formie testu sprawdzającego stopień opanowania przez studentów materiału wykładowego oraz wskazanych pozycji literatury. Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie umiejętności następuje poprzez przedstawienie analizy indywidualnego przypadku ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie kompetencji społecznych poprzez analizę indywidualnego przypadku ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w kontekście wsparcia

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną. Na zaliczenie składa się test weryfikacji wiedzy oraz analiza indywidualnego przypadku ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Ocena z wiedzy. Student otrzymuje maksymalnie 10 pkt, zalicza test od 6 pkt. Ocena analizy indywidualnego przypadku. Student otrzymuje maksymalnie 10 pkt, zalicza zadanie od 6 pkt. (ocena w 50% dotyczy umiejętności wyboru programu nauczania zgodnego z wymaganiami podstawy programowej i dostosowania go do potrzeb edukacyjnych uczniów; i 50% dotyczy gotowości do okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy). Ocena końcowa: Student maksymalnie może uzyskać 20 pkt. Student uzyskuje zaliczenie od 12 pkt. Zakres ocen z zaliczenia z oceną: 19-20 pkt – bardzo dobry, 17-18 pkt – dobry plus, 15-16 pkt – dobry, 13-14 pkt. dostateczny plus, 12 pkt – dostateczny, poniżej 12 pkt – niedostateczny.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Wykłady

15 godzin

Praca samodzielna

10 godzin

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

25 godzin

Punkty ECTS za przedmiot

1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Diagnoza pedagogiczna
Nazwa w języku angielskim:		Pedagogical diagnosis
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Instytut Językoznawstwa i Literaturoznawstwa/Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Przedmiot obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Studia pierwszego stopnia
Rok studiów:	Drugi	
Semestr:	Trzeci	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr Renata Matysiuk
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr Renata Matysiuk
Założenia i cele przedmiotu:		Kształtowanie umiejętności diagnostycznych w zakresie doboru adekwatnych metod, technik i narzędzi diagnostycznych oraz rozpoznawania i opisu interesujących diagnostę stanów rzeczy, ich ocenę i interpretację celem zaprojektowania oddziaływania zapobiegawczego (profilaktycznego) oraz terapeutycznego (korekcyjnego).
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (wychowanie przedszkolne, nauczanie w szkołach, szkołach specjalnych i oddziałach specjalnych oraz integracyjnych, w różnego typu ośrodkach wychowawczych oraz kształceniu ustawicznym); proces adaptacji dziecka w przedszkolu i ucznia w szkole – rolę przedszkola, szkoły i rodziny; zagadnienia dojrzałości szkolnej, przygotowania dziecka do nauki w szkole oraz obowiązku szkolnego;	B2.W5. B.2.W10.

W_02	Zna i rozumie działania profilaktyczne w szkole: konstruowanie klasowych i szkolnych programów wychowawczo-profilaktycznych, promocję i ochronę zdrowia uczniów; diagnozę nauczycielską w kontekście działań profilaktycznych; zagadnienie pomocy psychologiczno-pedagogicznej – regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia;	B.2.W9.
W_03	Zna i rozumie znaczenie doradztwa zawodowego: proces wspomagania ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno-zawodowej, metody i techniki określania potencjału ucznia; znaczenie przygotowania uczniów do samokształcenia, pracy nad własnym rozwojem oraz do aktywnego uczestnictwa w rynku pracy; pojęcia rynku edukacyjnego i rynku pracy, drogi rozwoju zawodowego; znaczenie uczenia się przez całe życie.	B.2.W13.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi rozpoznawać potrzeby, możliwości i uzdolnienia uczniów oraz projektować i prowadzić działania wspierające integralny rozwój uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w procesie kształcenia i wychowania oraz w życiu społecznym oraz zaprojektować działania profilaktyczne w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty;	B.2.U4. B2.U5.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka, do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej	B2.K1, B2.K4
Forma i typy zajęć:	Wykład i ćwiczenia	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki i psychologii. Umiejętność analitycznego studiowania tekstów oraz formułowania samodzielnych wypowiedzi i wniosków.		
Treści modułu kształcenia:		
Podstawy diagnozy psychopedagogicznej i profilaktyki pedagogicznej (założenia i cele procesu diagnostycznego, techniki diagnostyczne, modele i poziomy profilaktyki). Diagnoza trudności wychowawczych: narzędzia diagnostyczne, trudności wychowawcze a indywidualizacja w terapii pedagogicznej. Rozpoznawanie objawów problemów wychowawczych, indywidualnych potrzeb dziecka,		

objawów zagrożeń i trudności występujących u małych dzieci – analiza przypadków indywidualnych na gruncie praktyki. Projektowanie sytuacji wychowawczych, dobieranie technik badawczych do diagnozy różnych zjawisk rozwojowych i wychowawczych – konstruowanie narzędzia badawczego na gruncie diagnozy wstępnej. Działania profilaktyczne w szkole: konstruowanie klasowych i szkolnych programów wychowawczo-profilaktycznych, promocję i ochronę zdrowia uczniów; diagnozę nauczycielską w kontekście działań profilaktycznych. Specyfika funkcjonowania dziecka ze specjalnymi potrzebami. Dziecko niepełnosprawne, przewlekle chore, uczeń z zaburzeniami zachowania i inne. Analiza przykładowych opinii o wynikach badań psychologiczno-pedagogicznych. Praktyczne opracowanie procedury i przeprowadzenie diagnozy (wybranego obszaru) – w kontaktach z dziećmi w ramach praktyki pedagogicznej w zakresie: funkcjonowania dziecka w środowisku, form pomocy psychologiczno-pedagogicznej i na rzecz wspomagania wielostronnego rozwoju dziecka.

Literatura podstawowa:

1. Jarosz E., Wysocka E., Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania, Wydawnictwo Akademickie, Żak, Warszawa 2006
2. Deptuła M. (red.), Diagnostyka i profilaktyka w teorii i praktyce pedagogicznej, Bydgoszcz 2006
3. Grzesiak J. (red.), Ewaluacja i innowacje w edukacji. Pomiar i ewaluacja jakości kształcenia, Wyd. WPA-PWSZ, Kalisz-Konin 2011
4. Feltham Ian Horton C., Psychoterapia i poradnictwo, GWP, Sopot 2013
5. Kaja B., Zarys terapii dziecka, WSP, Bydgoszcz 2002
6. McWilliams N., Diagnoza psychoanalityczna, GWP, Gdańsk 2009
7. Lepalczyk I., Badura J. (red.), Elementy diagnostyki pedagogicznej, Warszawa 1994
8. Lisowska E., Diagnostyka pedagogiczna w pracy z dzieckiem i rodziną, Kielce 2008

Literatura dodatkowa:

1. Stemplewska-Żakowicz K., Diagnoza psychologiczna, GWP, Gdańsk 2009
2. Włoch S., Włoch A., Diagnoza całościowa edukacji dzieci, Impuls, Kraków 2009

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody: wykład konwencjonalny oraz problemowy, ćwiczenia praktyczne, metody problemowe. Formy: zbiorowa, grupowa, indywidualna

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Wiedza: sprawdzenie stopnia opanowania treści przedmiotowych (egzamin pisemny, prezentacja pracy na ćwiczeniach na zaliczenie). Umiejętności – ocena sposobu budowania wypowiedzi ustnych (pisemnych) oraz umiejętność rozumienia i interpretowania wyuczonych (nabytych) informacji, aktywność na zajęciach. Kompetencje społeczne – dokonanie własnej samooceny dotyczącej własnego rozwoju osobistego i zawodowego, ewaluacja zachowania i podejmowanych działań.

Forma i warunki zaliczenia:

Wykład: zaliczenie z oceną. Ćwiczenia: zaliczenie bez oceny. Procentowy zakres ocen z egzaminu: 91-100% – bardzo dobry, 81-90% – dobry plus, 71-80% – dobry, 61-70% – dostateczny plus, 51-60% – dostateczny, 50-0% – niedostateczny. W trakcie kolokwium z ćwiczeń student rozwiązuje 3 zadania, za które może uzyskać maksymalnie 9 pkt. Punktowy zakres ocen kolokwium z ćwiczeń: 9 punktów – bardzo dobry, 8 punktów – dobry plus, 7 punktów – dobry, 6 punktów – dostateczny plus, 5 punktów – dostateczny, 4-0 punktów – niedostateczny. Ponadto za aktywne uczestnictwo w ćwiczeniach, student może uzyskać na poszczególnych zajęciach 0,5 pkt., co łącznie daje możliwość zdobycia 4 pkt. w semestrze. Punktowy zakres ogólnej oceny z ćwiczeń: 13-12 punktów – bardzo dobry, 11 punktów – dobry plus, 10-9 punktów – dobry, 8 punktów – dostateczny plus, 7 punktów – dostateczny, 6-0 punktów – niedostateczny. Na ocenę końcową z przedmiotu (wpisywaną do systemu USOS Web) w 50% wpływa

wynik zaliczenia wykładu oraz w 50% - zaliczenie z ćwiczeń.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Wykłady	15 godzin
Ćwiczenia	15 godzin
Praca samodzielna	20 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Psychologia kliniczna
Nazwa w języku angielskim:		Clinical Psychology
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:		Instytut Językoznawstwa i Literaturoznawstwa/Instytut Pedagogiki
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Przedmiot obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Studia pierwszego stopnia
Rok studiów:	Drugi	
Semestr:	Trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr Joanna Zienkiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr Joanna Zienkiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z podstawami psychologii klinicznej i psychopatologii, dostarczenie wiedzy i ukształtowanie umiejętności wykorzystania tej wiedzy w pracy pedagoga.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie cechy człowieka jako podmiotu w procesie wychowania i jako twórcy kultury, konstytuującego struktury społeczne oraz zasady ich funkcjonowania;	B.1.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii oraz powiązanej z nią dyscypliny pedagogika w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań w aspekcie określenia dysharmonii i zaburzeń rozwojowych u uczniów; zaburzeń zachowania; zagadnień nieśmiałości i nadpobudliwości;	B.1.W2. B.1.U6.
U_02	Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań	B.1.U5. B.1.U6.

	praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej.	B.1.K1.
Forma i typy zajęć:	Wykład	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z zakresu psychologii ogólnej.		
Treści modułu kształcenia:		
Przedmiot, zadania i podstawowe pojęcia psychologii klinicznej. Pojęcie normy, patologii i zdrowia, zaburzenia. Czynniki wpływające na rozwój psychiczny i powstawanie zaburzeń. Systemy klasyfikacji i diagnozy. Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Zaburzenia osobowości. Niepełnosprawność intelektualna. Zaburzenia nastroju i samobójstwa. Zaburzenia psychiczne w chorobach somatycznych. Metody terapeutyczne. Interwencja kryzysowa. Etyczny kontekst pracy z dziećmi z zaburzeniami.		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Carson R.C., Butcher J.N., Mineka S. (2006). Psychologia zaburzeń. GWP (wybrane rozdziały) 2. Kendall P.C. (2004). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. GWP (wybrane rozdziały) 3. Spielman, R. M., Jenkins, W. J., Lovett, M. D., & Czarnota-Bojarska, J. (2020). Psychologia. Wydawnictwo: OpenStax Polska. Podręcznik Psychologia został opracowany przez OpenStax Poland i jest udostępniany na licencji Creative Commons, która zezwala każdemu na dowolne rozpowszechnianie, modyfikowanie kopii i rozszerzanie skopiowanych treści pod warunkiem uznania autorstwa OpenStax Poland i osób podpisanych pod oryginałem. (wybrane rozdziały) 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kołakowski A., Wolańczyk T., Pisula A., Skotnicka M., Bryńska A. (2007). ADHD – zespół nadpobudliwości psychoruchowej. Przewodnik dla rodziców i wychowawców. GWP 2. Kmita G. (2007). Małe dziecko i jego rodzina. Z teorii i praktyki wczesnej interwencji psychologicznej. Wydawnictwo Emu 3. Kubacka-Jasiecka D., (2010). Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych. WAIP 4. Namysłowska I. red. (2007). Psychiatria dzieci i młodzieży. Warszawa PZWL 5. Pfiffner L. J. (2004). Wszystko o ADHD. Zysk i S-KA Wydawnictwo 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Wykłady realizowane są metodą wykładu informacyjnego, problemowego i konwersatoryjnego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Efekty będą weryfikowane na podstawie odpowiedzi udzielonych na pytania sprawdzające podczas zaliczenia pisemnego (test wyboru).		
Forma i warunki zaliczenia:		
Zaliczenie z oceną. Zaliczenie pisemne (test wyboru). Za każdą odpowiedź student uzyskuje 1 punkt,		

które w sumarycznym zestawieniu stanowią wskaźnik procentowy maksymalnej liczby punktów. Kryteria oceny: 0-50% - niedostateczny, 51-60% - dostateczny, 61-70% - dostateczny plus, 71-80% - dobry, 81-90% - dobry plus, 91-100% bardzo dobry.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Wykłady	15 godzin
Praca samodzielna	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Surdologopedia	
Nazwa w języku angielskim:	Language therapy for deaf	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Ewa Dzięcioł	
Założenia i cele przedmiotu:	Funkcjonowanie społeczne, poznawcze osób niesłyszących (niedosłyszących). Rozwój języka a głuchota. Komunikacja językowa osób niesłyszących. Diagnoza, programowanie terapii osób z uszkodzonym słuchem.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie główne przyczyny uszkodzeń narządu słuchu oraz ich klasyfikację i wpływ uszkodzenia słuchu na rozwój języka i mowy.	K_W02 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie procedury postępowania logopedycznego oraz różnorodne metody terapii logopedycznej osób niesłyszących oraz możliwości medyczne i naukowo-techniczne usprawniania słuchu.	K_W05 E.2L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi wyjaśnić wpływ uszkodzenia słuchu na rozwój języka i mowy.	K_U04 E.2L.U1.
U_02	Potrafi ocenić zakres sprawności językowych i komunikacyjnych osób z uszkodzonym słuchem oraz dostosować rodzaj postępowania diagnostyczno-terapeutycznego do potrzeb pacjenta.	K_U06 E.2L.U1.

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do udzielania pomocy osobom niesłyszącym.	K_K03 E.2L.K4.
K_02	Ma świadomość konsekwencji społecznych wynikających z zaburzeń słuchu.	K_K01 E.2L.K4.
Forma i typy zajęć:		ćwiczenia laboratoryjne (15 godzin)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość gramatyki opisowej języka polskiego. Znajomość podstaw logopedii i audiologii.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wpływ uszkodzenia słuchu na rozwój języka i mowy. 2. Rozwój emocjonalny i społeczny osób z niepełnosprawnością słuchu. 3. System edukacji osób z uszkodzonym słuchem (przepisy prawne). 4. Analiza tekstów pisanych i mówionych osób niesłyszących. 5. Diagnoza surdologopedyczna. 6. Metody kształtowania mowy dzieci z niepełnosprawnością słuchu. 7. Terapia logopedyczna osób z niepełnosprawnością słuchu: zasady budowania programów terapii surdologopedycznej, ćwiczenia kształtujące sprawności językowe i komunikacyjne. 8. Sposoby porozumiewania się (komunikacji) osób z niepełnosprawnością słuchu (ze szczególnym uwzględnieniem różnicy między językiem polskim a polskim językiem migowym; wychowanie dwujęzyczne). 9. Kompetencja komunikacyjna w relacjach słyszący – niesłyszący. 10. Współczesne możliwości medyczne i naukowo-techniczne usprawniania słuchu. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Lorenc A., 2015, <i>Programowanie rozwoju fonologicznego dzieci z zaburzeniami słuchu</i>, [w:] S. Grabias, J. Panasiuk, T. Woźniak (red.), <i>Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS, s. 131–165. 2. Maciejewska A. (red.), 2011, <i>Między znakami – między słowami</i>, Siedlce: Wydawnictwo UPH w Siedlcach. 3. Muzyka-Furtak E., 2015 <i>Postępowanie logopedyczne w głuchocie i niedosłuchu. Programowanie języka</i>, [w:] S. Grabias, J. Panasiuk, T. Woźniak (red.), <i>Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS, s. 191–224. 4. Muzyka-Furtak E. (red.), 2015, <i>Surdologopedia. Teoria i praktyka</i>, Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia. 5. Korendo M., 2009, <i>Jak dzieci niesłyszące czytają teksty podręczników szkolnych</i>, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego. 6. Krakowiak K., 2012, <i>Dar języka</i>. Lublin: Wydawnictwo KUL. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dłużniewska A., 2021, <i>Rozumienie tekstów literackich przez uczniów z uszkodzeniami słuchu</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls. 2. Dryżałowska G., 2007, <i>Rozwój językowy dziecka z uszkodzonym słuchem a integracja edukacyjna. Model kształcenia integracyjnego</i>, Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego. 3. Dzięcioł-Chlibiuk E., 2019, <i>„Manipulowanie” znakami językowymi – rozumienie wyrażeń</i> 		

metaforycznych przez studentów z uszkodzonym słuchem, [w:] „Logopedia”, t. 48 (2), s. 111-131.

4. Grabias S. (red.), 1994, *Głuchota a język*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
5. Kocyła-Łukasiewicz A., 2019, *Struktura wypowiedzi pisemnych studentów z uszkodzonym słuchem*, „Logopedia”, tom 48-2, s. 223–239.
6. Orłowska-Popek Z., 2017, *Programowanie języka w terapii logopedycznej na przykładzie rozwoju języka dzieci niesłyszących*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego.
7. Rakowska A., 1992, *Rozwój systemu gramatycznego u dzieci głuchych*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe WSP.
8. Szczepankowski B., 1999, *Niesłyszący – Głusi – Głuchoniemi. Wyrównywanie szans*, Warszawa: WSiP.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Prezentacje multimedialne, ćwiczenia praktyczne, dyskusja, metoda poszukująca.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty (W_01, W02, U_01, U_02) będą sprawdzane na kolokwium końcowym i podczas dyskusji panelowych w trakcie zajęć (U_01, K_01, K_02).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- a) przygotowanie do zajęć, udział w dyskusjach panelowych – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) zaliczenie kolokwium pisemnego:
 - 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),
 - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
 - 71–80% – dobry (4,0),
 - 81–90% – dobry plus (4,5),
 - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w ćwiczeniach

15 godzin

Samodzielne przygotowanie się do poszczególnych zajęć, lektura opracowań

5 godzin

Samodzielne przygotowanie się do kolokwium

5 godzin

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

25 godzin

Punkty ECTS za przedmiot

1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Podstawy neuropsychologii	
Nazwa w języku angielskim:	Fundamentals of neuropsychology	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Społecznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Andrzej Sędek	
Założenia i cele przedmiotu:	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznanie studentów z zadaniami neuropsychologii oraz podstawowymi terminami stosowanymi na gruncie neuropsychologii • przekazanie wiedzy na temat cech mózgowej organizacji procesów psychicznych • przybliżenie głównych teorii wyjaśniających związek mózg – zachowanie • przekazanie wiedzy na temat przyczyn, • rodzajów i konsekwencji uszkodzeń mózgu • wskazanie celów, założeń, zasad oraz trudności diagnozy i terapii neuropsychologicznej 	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie podstawy neuropsychologii w tym jednostki systemu językowego i reguły zachowań komunikacyjnych uwarunkowane budową i funkcjonowaniem CUN.	K_W02 E.1L.W1.
W_02	Zna i rozumie klasyfikacje oraz terminologię umożliwiającą opis zaburzeń mowy i słuchu w perspektywie neuropsychologicznej.	K_W04 E.1L.W1.
W_03	Zna i rozumie związki mowy oraz myślenia w normie i patologii.	K_W08 E.1L.W1.
W_04	Zna i rozumie metody diagnostyczne stosowane w procedurach postępowania neuropsychologicznego w odniesieniu do poszczególnych	K_W02

	zaburzeń mowy i słuchu u osób w różnym wieku.	E.1L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi wykorzystywać podstawy neuropsychologii, analizować problemy badawcze, dobierać metody i narzędzia oraz dokonywać ich weryfikacji.	K_U14 E.1L.U1.
U_02	Potrafi rozpoznawać mechanizmy rozwoju języka, objaśnić przyczyny, patomechanizm zaburzeń mowy z wykorzystaniem teorii funkcjonowania systemu poznawczego i potrafi ocenić wpływ uszkodzeń słuchu na zakres zmian w sprawnościach językowych i komunikacyjnych.	K_U11 E.1L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności i jest gotów do doskonalenia interdyscyplinarnego logopedy audiologa.	K_K05 E.1L.K2.
K_02	Ma świadomość wieloaspektowych uwarunkowań opieki specjalistycznej nad osobami z zaburzeniami mowy i słuchu.	K_K05 E.1L.K2.
Forma i typy zajęć:	wykład (15 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawy psychologii, neurologii, rozwoju mowy, teorii zaburzeń mowy.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> Zagadnienia wprowadzające: źródła rozwoju neuropsychologii; zadania neuropsychologii; źródła danych o związku mózg – zachowanie; współczesne techniki badania ośrodkowego układu nerwowego; cechy mózgowej organizacji procesów psychicznych; objaw i zespół objawów w neuropsychologii. Uszkodzenia i dysfunkcje mózgu: przyczyny i rodzaje uszkodzeń; procesy dezintegracyjne i samonaprawcze w uszkodzonym mózgu, zaburzenia ogólnomózgowe i specyficzne zaburzenia neuropsychologiczne; plastyczność mózgu; model progów i zasobów mózgowych. Następstwa uszkodzeń mózgu: zaburzenia świadomości, zaburzenia percepcji wzrokowej, słuchowej, dotykowej, zaburzenia dowolnych czynności ruchowych, zaburzenia uwagi; zaburzenia pamięci, afazja i zaburzenia pragmatyki; zaburzenia emocji i osobowości, demencja. Lateralizacja funkcji w mózgu: asymetria półkul mózgowych, stronne uszkodzenia mózgu, dyskoneksja półkul. Diagnoza neuropsychologiczna: cele diagnozy neuropsychologicznej, rola diagnozy neuropsychologicznej w praktyce klinicznej, problemy i trudności. Terapia neuropsychologiczna: cele i założenia, czynniki warunkujące przebieg i efekty terapii neuropsychologicznej. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> Herzyk A., 2005, <i>Wprowadzenie do neuropsychologii klinicznej</i>, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. 		

2. Domańska Ł., Borkowska A. R. (red.), 2008, *Podstawy neuropsychologii klinicznej*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
3. Herzyk A., Kądziaława D. (red.), 1996, *Zaburzenia w funkcjonowaniu człowieka z perspektywy neuropsychologii klinicznej*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
4. Herzyk A., Kądziaława D. (red.), 2002, *Związek mózg – zachowanie w ujęciu neuropsychologii klinicznej*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
5. Walsh K., Darby D., 2008, *Neuropsychologia kliniczna Walsha*, Gdańsk: GWP.

Literatura dodatkowa:

1. Domańska Ł., 2004, *Więźniowie podzielonej przestrzeni: zaburzenia uwagi w pomijaniu stronnym*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
2. Herzyk A., 2000, *Mózg, emocje, uczucia: analiza neuropsychologiczna*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
3. Herzyk A., 2011, *Neuropsychologia kliniczna wobec zjawisk świadomości i nieświadomości*, Warszawa: PWN.
4. Pąchalska M., 2007, *Neuropsychologia kliniczna: urazy mózgu*, Warszawa: PWN.
5. Sacks O., 1994, *Mężczyzna, który pomylił swoją żonę z kapeluszem*, Poznań: Zysk i S-ka.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Objaśnienie/wyjaśnienie, prelekcja, wykład informacyjny, wykład problemowy, projekcja filmu.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Końcowe zaliczenie pisemne.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie pisemne (test) obejmujące treści omawiane na wykładach.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w wykładach

15 godzin

Samodzielne przygotowanie się do poszczególnych zajęć

9 godzin

Udział w konsultacjach

1 godzina

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

25 godzin

Punkty ECTS za przedmiot

1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Psychologiczne aspekty pracy z uczniem w szkole podstawowej
Nazwa w języku angielskim:		Psychological aspects of working with students in primary school
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Instytut Językoznawstwa i Literaturoznawstwa/Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Przedmiot fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Studia pierwszego stopnia
Rok studiów:	Drugi	
Semestr:	Trzeci	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr Joanna Zienkiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr Joanna Zienkiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Nabywanie wiedzy w zakresie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne. Nabywanie wiedzy i umiejętności przygotowujących do projektowania i realizowania programów dydaktyczno-wychowawczych z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie współdziałania; procesy komunikowania się; style komunikowania się uczniów i nauczyciela; zasady porozumiewania się emocjonalnego w klasie i w sytuacjach konfliktowych; bariery w komunikowaniu się, w szczególności w klasie; różne formy komunikowania się – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną; wpływ mediów na zmiany współczesnej komunikacji oraz na proces wychowawczy;	B1.W3

W_02	Zna i rozumie proces uczenia się: modele uczenia się – koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia, metody i techniki uczenia się, trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie ich przezwyciężania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomaganie rozwoju uzdolnień i zainteresowań, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami.	B1.W4
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów materiały i środki, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych.	B1.U6.
U_02	Potrafi pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego.	B1.U5
U_03	Potrafi komunikować się z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego.	B1.U3, B1.U4, B.1.U5.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami dzieci i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej.	B1.K1
Forma i typy zajęć:		Wykład i ćwiczenia
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Posiadanie wiedzy, umiejętności i kompetencji w zakresie pedagogiki ogólnej, psychologii ogólnej i rozwojowej.		
Treści modułu kształcenia:		
Teoria spostrzegania społecznego i komunikacji. Zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuacja interpersonalna, empatia, zachowania asertywne, agresywne i uległe. Postawy, stereotypy i		

uprzedzenia. Stres i radzenie sobie z nim. Porozumiewanie się ludzi w instytucjach. Trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie ich przezwyciężania. Metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań. Bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami. Proces uczenia się: modele uczenia się – koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia, metody i techniki uczenia się, trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie ich przezwyciężania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami.

Literatura podstawowa:

1. Mietzel, G. (2002). Psychologia kształcenia. Gdańsk: GWP (rozdział: 3, 4, 5, 6, 7).
2. Wood, D. (2006). Jak dzieci uczą się i myślą. Społeczne konteksty rozwoju poznawczego. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego (rozdział: 4).

Literatura dodatkowa:

1. Brophy, J. (2002). Motywowanie uczniów do nauki. Gdańsk: GWP
2. Buzan, T., Buzan, B. (2002). Mapy Twoich myśli. Łódź: Wydawnictwo „Ravi”
3. Jagodzińska, M. (2008). Psychologia pamięci. Badania, teorie, zastosowania. Gliwice: Wydawnictwo HELION

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykłady realizowane są metodą wykładu informacyjnego, problemowego i konwersatoryjnego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych. Ćwiczenia: realizowane metodą warsztatową, analizy zagadnień teoretycznych, w formie prezentacji prac studentów, analizy krytycznej i dyskusji problemu umożliwiających kształtowanie umiejętności zastosowania wiedzy teoretycznej w praktyce pedagogicznej.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiąganym przez studenta:

Efekty z wiedzy będą weryfikowane na podstawie odpowiedzi udzielonych na pytania sprawdzające podczas egzaminu sprawdzającego stopień opanowania przez studentów materiału wykładowego oraz wskazanych pozycji literatury. Weryfikacja efektów kształcenia w zakresie umiejętności następuje poprzez ocenę zespołowo opracowanych i zaprezentowanych projektów pracy. Weryfikacja efektów kształcenia w zakresie kompetencji społecznych – rozwiązywanie zadań problemowych, w trakcie których student jest obserwowany przez nauczyciela oraz oceniany pod kątem systematyczności i aktywności, jego zaangażowania w dyskusję i pracę zespołową.

Forma i warunki zaliczenia:

Wykład: zaliczenie z oceną. Ćwiczenia: zaliczenie bez oceny. Test wyboru. Za każdą odpowiedź student uzyskuje 1 punkt, które w sumarycznym zestawieniu stanowią wskaźnik procentowy maksymalnej liczby punktów. Procentowy zakres ocen z testu: 91-100% – bardzo dobry, 81-90% – dobry plus, 71-80% – dobry, 61-70% – dostateczny plus, 51-60% – dostateczny, 50-0% – niedostateczny. Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest zebranie min.9,5 pkt z 19 pkt możliwych, na które składają się: obecność na zajęciach (min. 80%) – 3 pkt, przygotowanie prezentacji – 3 pkt (0 – brak, 1 – przygotowanie w stopniu minimalnym, 2 – przygotowanie w stopniu wystarczającym, 3 – przygotowanie w stopniu bardzo dobrym, wykorzystującym wiedzę teoretyczną i jej zastosowanie w praktyce) i/lub przygotowanie projektu pracy opiekuńczo- wychowawczej w wybranej grupie wychowawczej – 3 pkt (0 – brak, 1 – przygotowanie w stopniu minimalnym, 2 – przygotowanie w stopniu wystarczającym, 3 – przygotowanie w stopniu bardzo dobrym, wykorzystującym wiedzę teoretyczną i jej zastosowanie w praktyce) i/lub przygotowanie programu pracy terapeutycznej dla wybranej trudności/dysfunkcji wychowanka – 3 pkt (0 – brak, 1 – przygotowanie w stopniu minimalnym, 2 – przygotowanie w stopniu

wystarczającym, 3 – przygotowanie w stopniu bardzo dobrym, wykorzystującym wiedzę teoretyczną i jej zastosowanie w praktyce), aktywny udział w dyskusji – 4 pkt (maksymalnie 0,25 pkt za zajęcia). Kryteria oceniania: 0-50 % - niedostateczny, 50-60% - dostateczny, 61-70% - dostateczny plus, 71-80% - dobry, 81-90% - dobry plus, 91-100% bardzo dobry. Na ocenę końcową z przedmiotu (wpisywaną do systemu USOS Web) w 50 % wpływa wynik egzaminu oraz w 50 % - zaliczenie ćwiczeń.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Wykłady	15 godzin
Ćwiczenia	15 godzin
Praca samodzielna	20 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Wychowanie fizyczne	
Nazwa w języku angielskim:	Physical education	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Centrum Sportu i Rekreacji	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	0 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Ewelina Gutkowska-Wyrzykowska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	Wszyscy nauczyciele Centrum Sportu i Rekreacji	
Założenia i cele przedmiotu:	<p>Wszechstronny rozwój organizmu oraz przekazanie studentom podstawowych wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę, samoocenę oraz samodzielne podejmowanie działań w celu doskonalenia funkcjonowania organizmu. Rozwój sprawności kondycyjnej i koordynacyjnej oraz dostarczenie studentom wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę samoocenę i samodzielne podejmowanie działań w tym zakresie. Wykształcenie umiejętności ruchowych przydatnych w aktywności zdrowotnej, utylitarnej, rekreacyjnej i sportowej. Kształtowanie pozytywnej postawy wobec aktywności fizycznej.</p>	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna formy i metody rozwoju różnych cech motorycznych człowieka.	-
W_02	Posiada podstawową wiedzę o wpływie stylu życia i czynników środowiskowych na zdrowie. Wymienia główne zagrożenia zdrowotne (choroby cywilizacyjne – ich objawy i przyczyny) oraz zagrożenia społeczne i wyjaśnia ich wpływ na funkcjonowanie jednostki. Wymienia i wyjaśnia zasady zdrowego stylu życia.	-
W_03	Zna i rozumie podstawowe elementy techniki oraz taktyki gier zespołowych.	-
W_04	Zna i rozumie przepisy gier zespołowych oraz sygnalizację sędziowską.	-
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi dbać o doskonalenie własnej sprawności ruchowej poprzez stosowanie odpowiednich dla siebie ćwiczeń kondycyjno-	-

	sprawnościowych.	
U_02	Posiada podstawowe umiejętności ruchowe i potrafi wykonać elementy techniczne z gimnastyki podstawowej, zespołowych gier sportowych, lekkiej atletyki, form gimnastyki przy muzyce lub innych możliwych do wyboru.	-
U_03	Potrafi pełnić rolę sędziego, organizatora rozgrzewki, gier i zabaw rekreacyjno-sportowych.	-
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Jest gotów do samodzielnego podejmowania działań związanych z rozwojem oraz utrzymaniem na wysokim poziomie własnej sprawności fizycznej. Ma świadomość wpływu aktywności fizycznej człowieka na wszystkie jego organy i układy. Rozumie prozdrowotny wpływ ćwiczeń fizycznych na ludzki organizm. Dostrzega konieczność dbałości o sprawność, zdrowie i budowę własnego ciała.	-
K_02	Jest gotów do rozwijania własnych upodobań sportowych, uczestniczy w życiu sportowym, korzystając z różnych jego form. Odrzuca zachowania niebezpieczne dla życia i zdrowia, przyjmując rolę promotora zachowań zdrowotnych w swoim środowisku.	-
K_03	Akceptuje wartość społeczną przestrzegania przepisów i uczestnictwa w zawodach w zgodzie z postawą fair play.	-
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia ogólnorozwojowe i profilowane realizowane w obiektach Centrum Sportu i Rekreacji.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza i umiejętności uzyskane na wcześniejszych etapach edukacji szkolnej.		
Treści modułu kształcenia:		
Kształtowanie cech motorycznych i sprawności ogólnej. Nauczanie i doskonalenie elementów technicznych. Nauczanie i doskonalenie podstawowych elementów taktycznych. Sędziowanie dyscypliny, podstawy organizacyjne rywalizacji sportowej. Podstawy fizjologii wysiłku fizycznego. Zasady organizacji treningu sportowego. Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu edukacji zdrowotnej.		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Bondarowicz M., 1998, <i>Zabawy w grach sportowych</i>, Warszawa: WSiP. 2. Cendrowski Z., 1997, <i>Przewodźcą innym – Poradnik dla liderów zdrowia i sportu</i>, Warszawa: Agencja Promo Lider. 3. Sieniek Cz., 2000, <i>Zasób ćwiczeń technicznych z zakresu koszykówki, piłki ręcznej, siatkówki i piłki nożnej dla celów dydaktycznych</i>, Sosnowiec: Pracownia Wydawnicza Helvetica. 4. Stawczyk Z., 1998, <i>Gry i zabawy lekkoatletyczne</i>, Poznań: AWF. 5. Trzeźniowski R., 1995, <i>Zabawy i gry ruchowe</i>, Warszawa: SiT. 6. Talaga J., 1995, <i>A-Z sprawności fizycznej – atlas ćwiczeń</i>, Warszawa: Ypsilon. 7. Talaga J., 2004, <i>Sprawność fizyczna ogólna</i>, Poznań: Wyd. Zysk i S-ka. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Arlet T., 2001, <i>Koszykówka, podstawy techniki i taktyki</i>, Kraków: Wyd. Extrema. 2. Biernacki L., Kubrycht J., 2013, <i>Pierwsze kroki w piłce ręcznej. Przewodnik metodyczny</i>, Gdańsk: 		

AWFiS.

3. Bodarowicz M., 2002, *Zabawy i gry ruchowa na zajęciach sportowych*, Warszawa: Centralny Ośrodek Sportu.
4. Grządziel G., Szade D., 2006, *Piłka siatkowa. Technika, taktyka i elementy minisiatkówki*, Katowice: AWF.
5. Huciński T., 1997, *Vademecum koszykówki*, Warszawa: Biblioteka Trenera.
6. Huciński T., Lekner I., 2001, *Koszykówka podręcznik dla trenerów nauczycieli i studentów*, Wrocław: Wydawnictwo BK.
7. Kołodziej J., 2004, *Systematyka ćwiczeń z zakresu wychowania fizycznego w ilustracjach*, Rzeszów: Wyd. FOSZE.
8. Kowal A., Zaborniak S., 2006, *Piłka siatkowa w szkole*, Sosonowiec: Pracownia Wydawnicza Helvetica.
9. Stefaniak T., 2011, *Atlas uniwersalnych ćwiczeń siłowych*, Wrocław: Wydawnictwo BK.
10. Talaga J., 1996, *Technika piłki nożnej*, Warszawa: Biblioteka Trenera.
11. Talaga J., 2006, *ABC młodego piłkarza – nauczanie techniki*, Poznań: Wyd. Zysk i S-ka.
12. Trześniowski R., 2008, *Zabawy i gry ruchowe*, Warszawa: WSiP.
13. Walczak L., Skutnik R., 2005, *Piłka Ręczna. Zasób ćwiczeń dla dzieci i młodzieży*, Warszawa: ZPRP.
14. Wołyniec J., 2006, *Przepisy Gier Sportowych w zakresie podstawowym*, Wrocław: Wydawnictwo BK.
15. Woynarowska B., 2008, *Edukacja zdrowotna*, Warszawa: PWN.
16. Zając A., Chmura J., 2013, *Przygotowanie sprawnościowe w zespołowych grach sportowych*, Katowice: AWF.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zajęcia w grupach z wykorzystaniem met. analitycznej, syntetycznej i kompleksowej w nauczaniu techniki i metod specyficznych dla zajęć WF (met. ścisłej, met. intensyfikujących i indywidualizujących zajęcia WF, pokaz, objaśnienia, met. zadaniowa, problemowa).

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Okazjonalnie testy i sprawdziany dla potrzeb startu w Akademickich Mistrzostwach Polski.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na podstawie aktywnego uczestnictwa w zajęciach zgodnie z Regulaminem Sekcji Dydaktycznej Centrum Sportu i Rekreacji.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w zajęciach

60 godzin

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

60 godzin

Punkty ECTS za przedmiot

0 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Dydaktyka postępowania logopedycznego; metody pedagogiczne w terapii logopedycznej
Nazwa w języku angielskim:	Speech therapy didactics; pedagogical methods in speech therapy	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	3 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów wiedzy na temat zasad organizacji diagnozy i terapii logopedycznej w przedszkolu i szkole.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie cele, zasady oraz metody terapii pedagogicznej w terapii logopedycznej oraz sposoby organizowania zajęć logopedycznych, wzory tworzenia konspektów zajęć logopedycznych i programów logopedycznych.	K_W05 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie zadania, obowiązki i prawa logopedy pracującego w przedszkolu i w szkole podstawowej.	K_W10 E.2L.W1.
W_03	Zna i rozumie warsztat pracy logopedy prowadzącego zajęcia w placówkach oświatowych.	K_W09 E.2L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi analizować i stosować metody pedagogiczne, w tym opracować konspekt zajęć logopedycznych dla konkretnego zaburzenia mowy.	K_U12 E.2L.U1.

U_02	Potrafi dokonać diagnozy logopedycznej oraz przygotować program terapii logopedycznej dla konkretnego dziecka.	K_U03 E.2L.U1.
U_03	Potrafi przedstawić obowiązki i omówić organizację pracy logopedy w placówkach oświatowych.	K_U07 E.2L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość własnych ograniczeń diagnostycznych i terapeutycznych, potrzeb edukacyjnych, planuje aktywność edukacyjną.	K_K05 E.2L.K4.
K_02	Jest gotów pracować w zespole profesjonalistów, w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym.	K_K02 E.2L.K4.
Forma i typy zajęć:	wykład (15 godzin), ćwiczenia laboratoryjne (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość klasyfikacji zaburzeń mowy, rozwoju języka dziecka oraz zagadnień z wczesnej interwencji logopedycznej.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Schemat standardu diagnozy zaburzeń mowy. Wybrane procedury logopedyczne w przypadku poszczególnych zaburzeń mowy. 2. Procedury badania logopedycznego. 3. Badania przesiewowe dzieci w wieku przedszkolnym. 4. Formułowanie diagnozy i opinii logopedycznej. 5. Logopeda w placówkach oświatowych – godzinowy wymiar pracy, obowiązki i zadania, dokumentacja, organizacja pracy logopedy w przedszkolu/szkole podstawowej. 6. Zajęcia logopedyczne jako jednostka lekcyjna – budowa konspektu zajęć logopedycznych (cele, przebieg zajęć, rodzaje ćwiczeń, pomoce), przykłady wzorcowych konspektów, formułowanie celów zajęć logopedycznych na podstawie opisów trudności artykulacyjnych wybranych uczniów. 7. Analiza konspektów zajęć dla konkretnych uczniów z zaburzeniami mowy – konspekty zajęć indywidualnych i grupowych. 8. Przegląd i ocena pomocy dydaktycznych stosowanych w praktyce logopedycznej. Kryteria wyboru. 9. Specyfika i organizacja terapii logopedycznej. 10. Narzędzia diagnostyczne wspomagające diagnozę logopedyczną. 11. Metody pedagogiczne wykorzystywane w terapii logopedycznej, np.: Metoda Knillów, Metoda F. Affolter, Metoda Ruchu Rozwijającego W. Sherborn. 12. Zasady współpracy logopedy z opiekunami prawnymi dziecka. 13. Indywidualny Program Edukacyjno-Terapeutyczny – zadania logopedy. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Domagała A., Mirecka U. (red.), 2022, <i>Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna. Rozwój sprawności językowych</i>, Tom 1, Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia. 2. Domagała A., Mirecka U. (red.), 2022, <i>Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna. Diagnoza i terapia zaburzeń mowy</i>, Tom 2. Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia. 		

3. Grabias S., Kurkowski Z.M. (red.), 2012, *Logopedia. Teoria zaburzeń mowy*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
4. Grabias S., Panasiuk J., Woźniak T., 2015, *Standardy postępowania logopedycznego*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
5. Pluta-Wojciechowska D., Sambor B. (red.), 2017, *Współczesne tendencje w diagnozie i terapii logopedycznej*, Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia.

Literatura dodatkowa:

1. Czaplewska E., Milewski S. (red.), 2012, *Diagnoza logopedyczna. Podręcznik akademicki*, Gdańsk: GWP.
2. Milewski S., Kaczorowska-Bray K. (red.), 2015, *Metodologia badań logopedycznych*, Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia.
3. Radwańska A., 2018, *Terapia pedagogiczna : scenariusze zajęć : poradnik dla terapeuty i nauczyciela*, Warszawa: Difin
4. Skałbiana B., Jeżewska-Krasnodębska E. (red.), 2017, *Diagnoza i terapia w pracy logopedy i nauczyciela terapeuty*, Kraków: Impuls.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metoda podająca, oglądowa (nagrania wypowiedzi dzieci z różnymi zaburzeniami mowy, filmy, prezentacja pomocy dydaktycznych), elementy wykładu wspomagane technikami multimedialnymi, praca w grupie oraz indywidualna.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Praca zaliczeniowa, aktywny udział w dyskusjach. Egzamin pisemny.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania pozytywnej oceny jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) zaliczenie egzaminu pisemnego:
 - 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),
 - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
 - 71–80% – dobry (4,0),
 - 81–90% – dobry plus (4,5),
 - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa egzaminu pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w wykładach

15 godzin

Udział w ćwiczeniach

30 godzin

Przygotowanie się do ćwiczeń

15 godzin

Przygotowanie prac zaliczeniowych

15 godzin

Udział w konsultacjach	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	80 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Zaburzenia głosu
Nazwa w języku angielskim:		Voice disorder
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		lek. med. Jarosław Dmowski
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studenta umiejętności analizy głosu, oceny jego wydolności w aspekcie zmian rozwojowych i zawodowych oraz wynikłych w trakcie zaburzeń o różnej etiologii, także urazów. Zapoznanie z programem higieny i profilaktyki głosu oraz procedurami postępowania logopedycznego w patologii głosu.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie teorie powstawania głosu oraz jego rozwój w różnych okresach życia oraz informacje na temat chorób głosu, ich etiologii, profilaktyki i higieny głosu.	K_W08 E.1L.W1.
W_02	Zna i rozumie obszary działań prognostycznych i terapeutycznych w odniesieniu do zaburzeń głosu, w tym także zna podstawy rehabilitacji głosu po laryngektomii.	K_W05 E.1L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi analizować zaburzenia głosu: ocenić głos w skali foniatrycznej i rozpoznać typ oraz mechanizm zaburzeń głosu z wykorzystaniem warsztatu logopedy-audiologa.	K_U01 E.1L.U1.

U_02	Potrafi praktycznie wykorzystać wiedzę dotyczącą zaburzeń głosu o różnej etiologii (zwłaszcza po laryngektomii) oraz dokonać wyboru właściwej metody w procedurze terapeutycznej głosu.	K_U09 E.1L.U1.
U_03	Potrafi analizować wyniki badań foniatrycznych w odniesieniu do poszczególnych zaburzeń głosu.	K_U09 E.1L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów dostrzegać potrzebę ustawicznego zdobywania wiedzy oraz kształcenia umiejętności zdobytych w zawodzie logopedy i audiologa.	K_K05 E.1L.K1.
K_02	Ma świadomość konsekwencji poszczególnych zaburzeń głosu.	K_K03 E.1L.K2.
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia laboratoryjne (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza na temat emisji głosu, budowy i działania aparatu oddechowego, fonacyjnego i artykulacyjnego.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> Głos i jego fizyczne parametry. Fizjologiczny rozwój głosu (wysokość, zakres, natężenie, zakresy głosowe chłopców i dziewczynek, głosy dziecięce i głosy osób dorosłych). Choroby głosu i ich etiologia. Czynniki etiologiczne (czynniki ryzyka) wpływające na powstawanie schorzeń głosu. Czynniki wewnętrzne i zewnętrzne. Wybrane badania niezbędne do oceny głosu na podstawie wywiadu foniatrycznego – badanie funkcji mowy i funkcji głosowych (zakres głosu, czas fonacji, wysokość głosu mówionego), stanu fałdów głosowych, górnych dróg oddechowych itp. Metody badania: stroboskopia, pneumografia, spirometria, pneumotachografia, pomiar ciśnienia akustycznego głosu, mikrolaryngoskopia, pomiar częstości podstawowej – spektrografia, badanie wydolności głosowej w czasie obciążenia hałasem, elektromigrafia itp. Ilościowa ocena głosu w dysfonii – skala w odniesieniu do częstotliwości podstawowej, periodyczności drgań i natężenia 0–6. Cechy krtani: barwa, kształt i powierzchnia fałdów głosowych, ruchomość fałdów głosowych w czasie oddychania i fonacji, zwarcie fałdów głosowych, wilgotność błony śluzowej krtani, poziom fałdów głosowych (równy, różny). Klasyfikacje zaburzeń głosu. Objawy. Zawodowe zaburzenia głosu (dysfonie zawodowe). Profilaktyka zawodowa zaburzeń głosu. Zaburzenia głosu typu dysplastycznego (rowek głośni, asymetrie krtaniowe). Zaburzenia głosu w zmianach organicznych krtani – objawy, obraz kliniczny. Zmiany organiczne pierwotne (zapalenie krtani, ostre zapalenie krtani, przewlekłe zapalenie krtani). Zmiany przerostowe nabłonka krtani w obrębie fałdów głosowych, brodawczaki rogowaciejące, polipy, torbiele, leukoplakia, pachydermia i hiperkeratoza a dysfonie. Obrzęk Reinkego. Urazy krtani (zewnętrzne i wewnętrzne) i ich wpływ na zaburzenia głosu. Hormonalnie uwarunkowane zaburzenia głosu. Mutacja i jej zaburzenia. Zaburzenia głosu w okresie miesiączki, ciąży i przekwitania. Głos starczy. Zmiany wirylizacyjne w narządzie głosu. Głos w interseksualizmie. Zaburzenia głosu w akromegalii. Zaburzenia głosu w dysfunkcji 		

gruczołu tarczowego (nadczynności i niedoczynność tarczycy), w chorobach kory nadnerczy, przytarczyc, grasicy.

16. Zaburzenia głosu w porażeniach nerwów krtaniowych (dysfonia porażenna a dysfonia spastyczna).

17. Zaburzenia głosu w chorobach neurologicznych i psychiatrycznych (np. sklerozie, encefalopatii, epilepsji, SM, chorobie Parkinsona, schizofrenii, miastenii, guzach mózgu itp.).

18. Zaburzenia głosu a zaburzenia komunikacji.

Literatura podstawowa:

1. Pruszevicz A., Obrębowski A. (red.), 2019, *Zarys foniatrii klinicznej*, Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

2. Tarasiewicz B., 2012, *Mówię i śpiewam świadomie. Podręcznik do nauki emisji głosu*, Kraków: Universitas.

3. Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.), 2003, *Logopedia – pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki*, t. I i II, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.

Literatura dodatkowa:

1. Binkuńska E., 2012, *Higiena i emisja głosu mówionego*, Bydgoszcz: Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego.

2. Łastik A., 2002, *Poznaj swój głos... twoje najważniejsze narzędzie pracy*, Warszawa: Wydawnictwo Studio EMKA.

3. Obrębowski A. (red.), 2008, *Narząd głosu i jego znaczenie w komunikacji społecznej*, Poznań: Wydawnictwo Naukowe UM.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Prezentacje multimedialne, praktyczne ćwiczenia z wykorzystaniem technik audiowizualnych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Bieżące ocenianie na zajęciach, kolokwium pisemne.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,

b) zaliczenie kolokwium pisemnego:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w ćwiczeniach

30 godzin

Przygotowanie się do ćwiczeń

5 godzin

Udział w konsultacjach	5 godzin
Przygotowanie się do kolokwium	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka zawodowa śródroczna logopedyczna w szkole podstawowej
Nazwa w języku angielskim:	Inter-year vocational training in speech therapy in primary school	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Sofia Kamińska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		mgr Karolina Klimczyk
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów praktycznego przygotowania do wykonywania zawodu logopedy w szkole. Weryfikacja wiedzy teoretycznej, doskonalenie umiejętności praktycznych w zakresie diagnozowania i programowania terapii logopedycznej (prowadzenia dokumentacji, układania planów terapii logopedycznej oraz jej prowadzenia - szkoła) oraz dokonywania ewaluacji działań pedagogicznych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie zadania szkolnego logopedy w zakresie wsparcia rozwoju mowy człowieka oraz sposoby stymulacji mowy dziecka i zasady prowadzenia terapii w przypadku dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji.	K_W02, K_W05 E.3L.W1.
W_02	Zna i rozumie zasady organizacji pracy zapewniającej bezpieczeństwo osobom z zaburzenia mowy i słuchu w każdym wieku w szkołach podstawowych.	K_W13 E.3L.W3.
W_03	Zna i rozumie działania szkół podstawowych, organizację formalno-prawną, programy wychowawczo-profilaktyczne.	K_W12 E.3L.W2.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia logopedyczne mające na	K_U05

	celu stymulację rozwoju mowy dziecka.	E.3L.U4.
U_02	Potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia logopedyczne w przypadku dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji.	K_U02, K_U14 E.3L.U4.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest przekonany o sensie i wartości działań mających na celu profilaktykę i stymulację rozwoju mowy dziecka.	K_K01 E.3L.K1.
K_02	Jest gotów wspierać i świadczyć pomoc nauczycielom dzieci z zaburzeniami mowy.	K_K02 E.3L.K1.
K_03	Jest gotów do formułowania opinii dotyczących zaburzeń mowy i komunikacji uczniów.	K_K03 E.3L.K1.

Forma i typy zajęć:	praktyka zawodowa (80 godzin) – obserwacje, analizy, planowanie, praktyczne ćwiczenia – prowadzenie wybranych elementów zajęć i całych modułów
----------------------------	--

Wymagania wstępne i dodatkowe:

- Znajomość zagadnień z zakresu pedagogiki i psychologii umożliwiających organizowanie i prowadzenie procesu kształcenia w szkole.
- Wiedza z fonetyki artykulacyjnej, z klasyfikacji zaburzeń mowy, rozwoju języka dziecka, dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu.

Treści modułu kształcenia:

- I. Obserwacja.
- A. Aktywność uczniów w normie i zaburzeniach rozwojowych:
1. Zasady, metody i formy pracy opiekuńczo-wychowawczej w wieku wczesnoszkolnym.
 2. Kryteria oceny rozwoju komunikacji i języka uczniów.
 3. Ocena rozwoju komunikacji i języka ucznia w normie i w zaburzeniach.
 4. Komunikacja nauczyciel – uczeń (style dyrektywne i niedyrektywne) a zachowania językowe uczniów.
 5. Praca opiekuńczo-wychowawcza na drugim etapie edukacyjnym.
- B. Organizacja pracy w placówkach szkolnych:
1. Bezpieczeństwo w szkole.
 2. Adaptacja ucznia w szkole.
 3. Organizacja szkolnych gabinetów logopedycznych.
 4. Dokumentacja postępowania logopedycznego w przypadku dyslalii, alalii oraz trudności w czytaniu i pisaniu.
 5. Logopeda szkolny w zespołach wychowawczych i interdyscyplinarnych.
 6. Współpraca szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym (rodzice, poradnie PP i inne jednostki).
- II. Postępowanie logopedyczne w szkole:
1. Planowanie zajęć terapeutycznych w przypadku dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji.
 2. Zasady, metody i formy pracy z dzieckiem w przypadku dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji.
 3. Praca logopedy z grupą uczniów, praca indywidualna.
 4. Dokumentacja postępowania logopedycznego w przypadku zaburzeń rozwoju mowy i komunikacji

(dyslalia, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksja).

III. Projekt polegający na przygotowaniu i prowadzeniu wybranych form zajęć z zakresu:

1. Opracowaniu konspektów do planowanych zajęć terapeutycznych w przypadku dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji.
2. Prowadzeniu zajęć logopedycznych z grupą uczniów, pracy indywidualnej w przypadku dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji.
3. Tworzeniu dokumentacji postępowania logopedycznego w przypadku zaburzeń rozwoju mowy i komunikacji (dyslalia, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksja).
4. Opracowaniu studium przypadku wybranego zaburzenia komunikacji i języka.

Literatura podstawowa:

1. Czaplewska E., Milewski S. (red.), 2012, *Diagnoza logopedyczna: podręcznik akademicki*, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia.
2. Grabias S., Kurkowski M. (red.), 2012, *Logopedia: teoria zaburzeń mowy*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
3. Hamerlińska-Latecka A., 2012, *Dyslalia: psychospołeczny aspekt terapii logopedycznej*, Bydgoszcz: Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego.
4. Kurowska M., Wolańska E. (red.), 2015, *Metody i narzędzia diagnostyczne w logopedii*, Warszawa: Wyd. Elipsa.
5. Zakrzewska B., 1996, *Trudności w czytaniu i pisaniu: modele ćwiczeń*, Warszawa: WSiP.
6. Zaorska M., 2009, *Wskazówki do działań logopedycznych w pracy logopedy szkolnego: wybrane zagadnienia*, Toruń: Wydawnictwo Akapit.

Literatura dodatkowa:

1. Emiluta-Rozya D., 2007, *Opóźniony rozwój mowy a opóźnienie rozwoju mowy*, [w:] „Poradnik Językowy”, nr 8, s. 54–65.
2. Jauer-Niworowska O., 2010, *Wykorzystanie technik obserwacji w diagnozie logopedycznej*, [w:] „Szkoła Specjalna”, nr 4, s. 275–286.
3. Lichota E. J., 2006, *Terapia wad wymowy*, Kraków: Impuls.
4. Masgutowa S., Regner A., 2009, *Rozwój mowy dziecka w świetle integracji sensomotorycznej*, Wrocław: Continuo.
5. Milewski S., Kaczorowska-Bray K. (red.), 2012, *Logopedia: wybrane aspekty historii, teorii i praktyki*, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia.
6. Ostapiuk B., 2002, *Dziecięca artykulacja czy wada wymowy – między fizjologią a patologią*, [w:] „Logopedia”, nr 31, s. 95–156.
7. Pietrzak-Szymańska B. (red.), 2013, *Wspieranie rozwoju mowy dzieci urodzonych przedwcześnie i niepełnosprawnych: poradnik dla studentów, logopedów, lekarzy i rodziców*, Warszawa: Wydawnictwo WSP TWP.
8. Szelaż E., Szymaszek A., 2006, *Test do badania słuchu fonematycznego u dzieci i dorosłych*, Gdańsk: Wydawnictwo GWP.
9. Szelaż E., Szymaszek A., 2014, *Test do badania rozumienia mowy u dzieci i dorosłych: nowe spojrzenie na zegar mózgowy*, Sopot: Wydawnictwo GWP.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka śródroczna studenta odbywa się pod kierunkiem uczelnianego opiekuna praktyk. W jej ramach studenci uczestniczą w obserwacji, dyskusjach panelowych, analizach i prowadzą wybrane formy zajęć logopedycznych oraz moduły zajęć logopedycznych w placówkach szkolnych wybranych przez uczelnianego opiekuna praktyk. Podczas praktyki podejmowane są następujące działania: obserwacja zajęć logopedycznych, planowanie terapii logopedycznej, opracowanie konspektów zajęć logopedycznych, studium przypadku, prowadzenie zajęć logopedycznych oraz krytyczna analiza prowadzonych zajęć

podczas dyskusji panelowych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane poprzez ocenę postawy studenta podczas praktyk (zaangażowana/niezaangażowana), ocenę udziału w dyskusjach panelowych i analizach (udział/ brak udziału), ocenę przygotowanych konspektów (ocena 2-5) oraz ocenę zajęć prowadzonych przez studenta (ocena 2-5).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: przygotowanie, obserwacja i prowadzenie wymaganej liczby zajęć logopedycznych w szkole, opracowanie wymaganej liczby konspektów prowadzonych i obserwowanych zajęć, pozytywna opinia uczelnianego opiekuna praktyk wyrażona stopniem (2-5).

Poprawy: brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Liczba godzin praktyk

80 godzin

Samodzielne przygotowanie się do prowadzonych zajęć, przygotowanie konspektów i analizy przypadków

1 godzina

Udział w konsultacjach

1 godzina

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

82 godziny

Punkty ECTS za przedmiot

2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyczne śródroczne warsztaty zawodowe w Studenckiej Poradni Logopedycznej UwS
Nazwa w języku angielskim:		Midterm vocational training in the Students' Speech Therapy Centre
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Marta Krakowiak
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów wiedzy na temat organizacji postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w zakresie dyslalii oraz wybranych zaburzeń mowy. Nabycie umiejętności komunikacyjnych i językowych w interakcji z dziećmi z opóźnionym rozwojem mowy oraz osobami niesłyszącymi.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie uwarunkowania zaburzeń sprawności językowych, komunikacyjnych człowieka w różnych okresach jego życia.	K_W02 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie metody diagnostyczno-terapeutyczne stosowane w procedurach postępowania logopedycznego, w tym surdologopedycznego.	K_W05 E.2L.W1.
W_03	Zna i rozumie objawy, etiologię i patomechanizm zaburzeń mowy i słuchu oraz ich konsekwencje dla rozwoju mowy i funkcjonowania człowieka.	K_W08 E.2L.W1.
Symbol	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu

efektu		kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi rozpoznać mechanizmy rozwoju mowy i jej zaburzenia.	K_U04 E.2L.U1.
U_02	Potrafi zastosować działania profilaktyczne i wspomagające rozwój komunikacji językowej.	K_U05 E.3L.U5.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do niesienia pomocy dzieciom z zaburzeniami rozwoju oraz potrafi wspierać opiekunów, nauczycieli, rodziców.	K_K01 E.3L.K1.
Forma i typy zajęć:	praktyka zawodowa (45 godzin) – obserwacje, analizy, planowanie, praktyczne ćwiczenia – prowadzenie zajęć indywidualnych, zbieranie i analiza materiału językowego	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z teorii zaburzeń mowy i ich klasyfikacji, rozwoju języka dziecka, dyslalii, surdologopedii.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Obserwacja zajęć prowadzonych z pacjentami z dyslalią, dziećmi ze specyficznym i niespecyficznym opóźnionym rozwojem mowy. 2. Narzędzia do badania rozwoju mowy dziecka i ich krytyczna analiza – udział w dyskusji. 3. Programowanie terapii logopedycznej w przypadku opóźnionego rozwoju mowy dziecka. 4. Organizacja procedury badania logopedycznego i ćwiczeń logopedycznych – objęcie przez studentów wybranych osób z zaburzeniami mowy opieką indywidualną – wsparcie terapii logopedycznej prowadzonej przez logopedę. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Demel G., 2009, <i>Minimum logopedyczne nauczyciela przedszkola</i>, Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne. 2. Grabias S., Panasiuk J., Woźniak T. (red.), 2015, <i>Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego</i>, Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. 3. Jeżewska-Krasnodębska E., 2017, <i>Przyczyny zaburzeń artykulacji zlokalizowane w układzie obwodowym</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. 4. Potocka-Pirosz K., Sadowska E., 2021, <i>Rzadziej występujące rodzaje dyslalii – diagnoza i terapia</i>, [w:] A. Domagała, U. Mirecka (red.), <i>Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna. Diagnozowanie i terapia zaburzeń mowy</i>, T. 2, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia, s. 267–295. 5. Sołtys-Chmielowicz A., 2016, <i>Zaburzenia artykulacji. Teoria i praktyka</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Krakowiak M., 2021, <i>Superstruktura opowiadań tworzonych przez dzieci z alkoholowym zespołem płodowym</i>, [w:] A. Maciejewska (red.), <i>Narracja w diagnozie i terapii logopedycznej</i>, Siedlce: Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny, s. 123–138. 		

2. Krakowiak M., 2022, *Realizacja opisu obrazka przez dziesięciolatkę z płodowym zespołem alkoholowym*, [w:] „Logopedia Silesiana”, s. 1–52.
3. Rodak H., 2002, *Terapia dziecka w wadę wymowy*, Warszawa: Wydawnictwo UW.
4. Sołtys-Chmielowicz A., 2002, *Wady wymowy i ich korygowanie*, [w:] „Logopedia”, nr 31, s. 53–93.
5. Wiśniewska B., 2002, *Terapia zaburzeń mowy: materiały pomocnicze do pracy z dziećmi starszymi i dorosłymi*, Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka śródroczna studenta odbywa się pod kierunkiem uczelnianego opiekuna praktyk. W jej ramach studenci uczestniczą w obserwacjach, dyskusjach panelowych, analizach i prowadzą zajęcia logopedyczne. Podczas praktyki podejmowane są następujące działania: obserwacja zajęć logopedycznych, planowanie ćwiczeń logopedycznych, opracowanie planu terapii logopedycznej oraz krytyczna analiza prowadzonych zajęć podczas dyskusji.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Ocena pracy studenta w trakcie prowadzonych przez niego zajęć.
Ocena pracy zaliczeniowej (poradnika dla rodziców, narzędzi diagnostycznych lub pomocy terapeutycznych).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunki uzyskania zaliczenia na ocenę: prowadzenie zajęć logopedycznych z wybranym pacjentem i przygotowanie pracy zaliczeniowej (opracowanie zestawu narzędzi do badania i oceny artykulacji, poradnika dla rodziców dzieci z opóźnionym rozwojem mowy lub pomocy dydaktycznych).

Brak możliwości poprawy. W przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w praktykach	45 godzin
Przygotowanie się do prowadzenia zajęć	15 godzin
Opracowanie pracy zaliczeniowej	5 godzin
Udział w konsultacjach	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	70 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka zawodowa śródroczna psychologiczno - pedagogiczna w szkole podstawowej
Nazwa w języku angielskim:		Professional psychological and pedagogical teaching practice - mid-year
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Instytut Językoznawstwa i Literaturoznawstwa/Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Przedmiot obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Studia pierwszego stopnia
Rok studiów:	Drugi	
Semestr:	Trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr Aldona Kocyła- Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr Aldona Kocyła- Łukasiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Celem praktyki jest kształtowanie kompetencji opiekuńczo-wychowawczych studentów.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie specyfikę szkoły podstawowej, lub placówki systemu oświaty, w której jest odbywana praktyka, w szczególności: zadania opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji i i program realizacji doradztwa zawodowego uwzględniający treści wynikające z przepisów dotyczących doradztwa zawodowego;	B3.W1
W_03	Zna i rozumie zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w szkole podstawowej i poza nią.	B.3.W2.

Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi zaobserwować funkcjonowanie dziecka, ucznia i nauczyciela w życiu szkoły podstawowej oraz dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.	B3.U1 B3.U2
U_02	Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli prowadzących zajęcia.	B3.U2
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.	B3.K1
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia laboratoryjne
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki i psychologii.		
Treści modułu kształcenia:		
Zapoznanie ze specyfiką placówki wychowawczej. Poznanie: zadań opiekuńczo- wychowawczych, sposobu funkcjonowania, organizacji pracy, pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz prowadzonej dokumentacji. Obserwowanie funkcjonowania ucznia i nauczyciela w życiu placówki. Towarzystwo w prowadzonych przez nauczycieli zajęciach opiekuńczo-wychowawczych oraz próby prowadzenia zajęć wychowawczych. Próby prowadzenia zajęć opiekuńczo-wychowawczych. Analiza i interpretacja zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych. Prowadzenie dokumentacji praktyki.		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kaleta-Witusiak M., Kopik A., Walasek-Jarosz B., Techniki gromadzenia i analizy wiedzy o uczniu, Kielce 2013. 2. Pankowska D., Pedagogika dla nauczycieli w praktyce. Materiały metodyczne, Kraków 2011. 3. Rubacha K., Metodologia badań nad edukacją, Warszawa 2008. 4. Skałbiana B., Diagnostyka pedagogiczna. Wybrane problemy badawcze i rozwiązania praktyczne, Kraków 2011. 		
Literatura dodatkowa:		
1. Cybulska D., Wykorzystanie metody obserwacji w naukach społecznych, „Obronność - Zeszyty		

- Naukowe Wydziału Zarządzania i Dowodzenia Akademii Obrony Narodowej” 2013, nr 2(6).
2. Perry R, Teoria i praktyka. Proces stawania się nauczycielem, Warszawa 2000.
 3. Półturzycki J., Dydaktyka dla nauczycieli, Toruń 2014.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Obserwacja placówek i dzieci/uczniów oraz działalność praktyczna.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty weryfikowane będą na podstawie: charakterystyki działań opiekuńczo-wychowawczych w wybranej placówce; obserwacji działań nauczyciela-wychowawcy w wybranej placówce; obserwacji zachowań dziecka/ucznia w wybranej placówce; opisu prowadzonych zajęć opiekuńczo-wychowawczych; sprawozdania z przebiegu praktyki wraz z interpretacją zaobserwowanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną. Za każdy element poddawany weryfikacji student otrzyma 1 pkt. Warunkiem uzyskania zaliczenia praktyk jest zdobycie przynajmniej 6 pkt. Kryteria oceny: 6 pkt. – ocena dst; 7 pkt. – ocena dst plus; 8 pkt. – ocena db; 9 pkt. – ocena db plus; 10 pkt. – ocena bdb.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Ćwiczenia

15 godzin

Konsultacje

10 godzin

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

25 godzin

Punkty ECTS za przedmiot

1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Praktyka zawodowa ciągła logopedyczna w przedszkolu	
Nazwa w języku angielskim:	Continuous professional practice in speech therapy in kindergarten	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Ewa Dzięcioł	
Założenia i cele przedmiotu:	Zdobycie przez studentów praktycznego przygotowania do wykonywania zawodu logopedy w przedszkolu. Weryfikacja wiedzy teoretycznej, doskonalenie umiejętności praktycznych w zakresie diagnozowania i programowania terapii logopedycznej (prowadzenia dokumentacji, układania planów terapii logopedycznej oraz jej prowadzenia - oddziały przedszkolne) oraz dokonywania ewaluacji działań pedagogicznych.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie etapy rozwoju mowy dziecka.	K_W02 E.1L.W3.
W_02	Zna i rozumie sposoby stymulacji mowy dziecka i podstawowe metody korygowania wad wymowy.	K_W05 E.1L.W3.
W_03	Zna i rozumie specyfikę pracy logopedy w placówkach przedszkolnych, organizację, statut i plan pracy przedszkola oraz zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i poza nim.	K_W09, K_W13 E.2L.W1. E.3L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi wyciągnąć wnioski z bezpośredniej obserwacji zajęć	K_U05, K_U14

	terapeutycznych oraz zaplanować i przeprowadzić zajęcia pedagogiczno-logopedyczne mające na celu stymulację rozwoju mowy dziecka.	E.3L.U2. E.3L.U3. E.3L.U5. E.3L.U1.
U_02	Potrafi dostrzec odstępstwa od normy rozwoju mowy i przeprowadzić przesiewowe badania mowy.	K_U01 E.3L.U3.
U_03	Potrafi skonstruować konspekt i zaprogramować zajęcia logopedyczno-pedagogiczne mające na celu stymulację rozwoju mowy.	K_U04 E.3L.U4.
U_04	Potrafi prowadzić dokumentację postępowania logopedycznego w przypadku stymulacji rozwoju mowy i działań mających na celu profilaktykę wad wymowy.	K_U11 E.3L.U5.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest przekonany o sensie i wartości działań mających na celu profilaktykę i stymulację rozwoju mowy dziecka.	K_K01 E.3L.K1.
K_02	Jest gotów wspierać i świadczyć pomoc nauczycielom dzieci z zaburzeniami mowy. Skutecznie współdziała z opiekunem praktyk zawodowych oraz nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.	K_K07 E.3L.K1.

Forma i typy zajęć: praktyka zawodowa (40 godzin)

Wymagania wstępne i dodatkowe:

1. Znajomość zagadnień z zakresu pedagogiki i psychologii umożliwiających organizowanie procesu kształcenia.
2. Podstawowa wiedza z fonetyki i fonologii, z klasyfikacji zaburzeń mowy, rozwoju języka dziecka, wczesnej interwencji logopedycznej, opóźnionego rozwoju mowy oraz medycznych podstaw logopedii.

Treści modułu kształcenia:

- I. Obserwacja.
 1. Obserwacja zajęć grupowych mających na celu profilaktykę i stymulację rozwoju komunikacji i języka.
 2. Obserwacja zajęć indywidualnych mających na celu profilaktykę i stymulację rozwoju komunikacji i języka.
 3. Obserwacja konsultacji z rodzicami/ opiekunami.
- II. Analiza.
 1. Analiza przypadku dziecka z wybraną wadą wymowy (dyslalia, alalia) – studium przypadku.
 2. Opracowanie 15 konspektów odtwórczych z obserwowanych zajęć.
 3. Opracowanie 10 konspektów twórczych zajęć prowadzonych w przedszkolu.
- III. Prowadzenie zajęć.
 1. Prowadzenie zajęć grupowych mających na celu profilaktykę i stymulację rozwoju komunikacji i języka – minimum 10.
 2. Prowadzenie zajęć indywidualnych mających na celu profilaktykę i stymulację rozwoju komunikacji i języka – minimum 5.
 3. Udział w konsultacji z rodzicami i opiekunami.

4. Zgromadzenie materiału do diagnozy logopedycznej w zakresie dyslalii i alalii.
5. Przygotowanie opinii logopedycznej.

Literatura podstawowa:

1. Cieszyńska J., 2000, *Od słowa przeczytanego do wypowiedzianego. Droga nabywania systemu językowego przez dzieci niesłyszące w wieku poniemowlęcym i przedszkolnym*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej.
2. Bekus-Richane M., 2015, *Jak zachęcić 2-latkę do mówienia. Logopedyczny poradnik dla rodziców*, Kraków: Impuls.
3. Demel G., 1996, *Minimum logopedyczne nauczyciela przedszkola*, Warszawa: WSiP.
4. Sprawka R., Graban J., 2009, *Logopedyczne zabawy grupowe dla dzieci od 4 do 7 lat*, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia.
5. Stecko E., 1996, *Zaburzenia mowy dzieci – wczesne rozpoznawanie i postępowanie logopedyczne*, Warszawa: Wydawnictwo UW.

Literatura dodatkowa:

1. Emiluta-Roza D., 2006, *Wspomaganie rozwoju mowy dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa: Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej.
2. Logopedyczne programy komputerowe, internetowe portale i strony edukacyjne.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka ciągła odbywa się w wybranej przez studenta placówce przedszkolnej pod kierunkiem opiekuna praktyk mianowanego przez dyrektora placówki, zgodnie z zasadami sformułowanymi w sylabusie i Regulaminie praktyk. Student ma prawo do konsultacji z uczelnianym opiekunem praktyk. Uczelniany opiekun praktyk ma obowiązek udzielić studentowi pomocy w rozwiązywaniu problemów związanych z realizacją praktyki oraz ma obowiązek kontrolowania procesu realizacji praktyki. W ramach praktyki podejmowane są następujące działania: obserwacja, planowanie zajęć logopedycznych (opracowanie konspektów zajęć logopedycznych – 15 odtwórczych, 10 twórczych) oraz samodzielne prowadzenie zajęć.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Wszystkie efekty będą sprawdzane poprzez ocenę postawy studenta podczas praktyk (zaangażowana/niezaangażowana) oraz ocenę zajęć prowadzonych przez studenta (ocena 2-5), której dokonuje opiekun praktyk z ramienia przedszkola. Podstawą sprawdzenia realizacji efektów kształcenia jest ocena dziennika praktyk prowadzonego przez studenta i ocenionego przez uczelnianego opiekuna praktyk (ocena 2-5).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia praktyki jest pozytywna ocena praktyki dokonana przez opiekuna praktyki ramienia placówki (ocena 3-5). Ostateczna ocena za praktykę jest średnią oceny opiekuna praktyk z ramienia placówki i uczelnianego opiekuna praktyk, który ocenia przedstawiony przez studenta dziennik realizacji praktyki (skala ocen 2-5).

Poprawy: brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Liczba godzin praktyk

40 godzin

Samodzielne przygotowanie się do prowadzonych

8 godzin

zajęć, przygotowanie konspektów i analizy przypadków	
Udział w konsultacjach	2 godziny
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS